

Saviana Stănescu

Rendkívüli képességekkel rendelkező idegenek

Fordította: Patkó Éva¹

A dráma a *Játéktér* 2014. tavaszi számában jelent meg.

¹ A fordítás az Emberi Erőforrások Minisztériumának támogatásával készült.

Szereplők:

NADIA – alig húszéves, a Moldovai Köztársaságból

BORAT – harmincvalahány éves, Oroszországból

LUPITA – huszonéves, dominikai-amerikai

BOB – harmincvalahány éves amerikai

INS 1, INS 2 – Belügyi Biztonsági Szolgálat (a Bevándorlási és Vámügyi Hatóság) tisztjei

/ – az egymásra tevődő replikák metszéspontja

I – KITOLONCOLÁSI ÉRTESEÍTÉS

PROLÓGUS

Egy születésnap partin, Nadia bohócjelmezben.

Ins 1 és Ins 2 figyelik Nadiát.

Nadia lufiállatkákat tart a kezében: egy kutyát és egy mókust. Mesél a gyerekeknek, a két állatfigura egymással „beszél”, megelevenítve a történetet.

NADIA: „Ne félj, Mókus, nem bántalak”, mondta a Kutya. „Gyere le, ide az udvarra.” „Te Kutya vagy és én félek a kutyáktól. Haraptok és ugattok”, válaszolta a Mókus. De a Kutya tovább beszélt: „Nagyon tetszel nekem, Mókus, csinos vagy. Nem foglak megharapni, inkább legyél a feleségem.” A Mókus csak nevetett: „Nem lehetek a feleséged. Te Kutya vagy, én pedig Mókus. A kutyáknak nincs mókus-feleségük.” A Kutya egyre csak a fejét rázta. „Nem igaz. A szerelem az szerelem, és minden állat szerelembe tud esni, a kutya is, a mókus is.” „Akkor gyere fel ide mellém az ágra” – kérte a Mókus. „Mássz fel ide, és a feleséged leszek.” „De jó is lenne...” – sóhajtott a Kutya, és felnézett a Mókusra, majd elsírta magát. És sírt, sírdolgált. És egyszer csak a hátán szárnyak kezdtek nőni, és felrepítették a Mókus mellé az ágra. Játszottak és nevettek. Boldogok, nagyon boldogok voltak. De a Kutya nem tudott éjszaka aludni. Attól félt, hogy a szárnyak eltűnnek, hogy éjszaka majd jön valaki, és levágja a szárnyait.

Villanás Nadia agyában: Ins 1 és Ins 2 közelebb kerülnek.

INS 1: Belügyi Biztonsági Szolgálat.

INS 2: Bevándorlási

INS 1: És Vámügyi

INS 1 /INS 2: Hatóság.

INS 2: Külhoniakat kötelező őrizetbe venni.

INS 1: Ha nem tartják be

INS 2 / INS 1: A szabályokat.

INS 2: Nadia Saharov,

INS 1: Hivatalos értesítést kapott

INS 1 / INS 2: A múlt héten!

INS 2: Mely tisztán és világosan

INS 1: Tudatta önnel,

INS 2: Hogy két napon belül

INS 1: El kell hagynia az országot,

INS 2: Különben gyorsított

INS 1: Eltávolításban

INS 2: Részesül.

INS 1: Azaz:

INS 2 / INS 2: Kitoloncoljuk.

1. jelenet – SZÁMÚZÖTTEK

Útmenti üres megálló, Nadia és Borat a buszra várnak. Bohócjelmezben vannak, és bőröndöket cipelnek. Cigarettáznak.

NADIA: *(kifakad)* De hát nem csináltam semmit! Bohóc vízummal jöttem ide, és bohócként dolgozom. A cirkuszban mi vagyunk a „rendkívüli képességekkel rendelkező idegenek”. A fickó az Amerikai Konzulátusról fel is figyelt rám. Azt mondta, hogy nagyon nehéz O1-es vízumot

kapni. Olyan büszke voltam, hogy nekem O1-es vízumom van. És akkor most miért akarnak hazaküldeni? Megváltozott a törvény, vagy mi?

BORAT: Hamis szerződéseink vannak. A románok és az ukránok hamisították őket. Kitaláltak egy nem létező cirkuszt.

NADIA: A Magic Circus igazi, honlapja is van!

BORAT: LÁTTÁL te már bármilyen Magic Circust?

NADIA: Nem, de mi bohócként dolgozunk. Azt hittem, ez ilyen. Mindenki ott dolgozik, ahol tud. Ezt mondta nekem az ukrán.

BORAT: Boris asztalosműhelyben, Olga meg egy takarító cégnél dolgozik.

NADIA: Mert pénzt akarnak keresni.

BORAT: Komolyan... Hát te tényleg vak vagy.

NADIA: Te tudtad, hogy a vízumok hamisak, és nem szóltál semmit?!

BORAT: Azt mondtad, ne beszéljünk csúnya dolgokról. És hogy azért jössz Amerikába, hogy elfelejtsd a gondjaidat. És hogy új életet akarsz kezdeni. Amikor megmutattam neked a cikket a Florida Observer-ben, azt mondtad, fogjam be, mert hallani sem akarsz erről. Mikor azt mondtam neked, hogy „*Bajban vagyunk...*”

NADIA: Akkor sem kellett volna így elszaladni. Legalább rendesen becsomagolhattunk / volna és...

BORAT: Állj már le! Az a két fickó arra várt, hogy befejezzük a számot, és énekeljük már a *Happy Birthday*, láttad te is. Le akartak tartóztatni.

NADIA: Te mindenben összeesküvést és világvégét látsz... Ez nem Oroszország, itt nincs KGB!

BORAT: Persze! És mi NEM kaptunk kitoloncolási levelet. KITOLONCOLÁS. Ó, bocsánat, „eltávolítási procedúra”. Bennünket késedelem nélkül el kell távolítani. Vagy börtönbe kell zárni.
Szünet.

NADIA: Lehet, hogy azok a fickók... szülők.

BORAT: A bevándorlási hatóság tisztjei.

NADIA: Én nem vagyok bűnöző. Nem szeretek így menekülni, a hátsó ajtón... Itt állok a semmi közepén, hogy... hova menjek? Azt sem tudjuk, hova megyünk!

BORAT: Felülünk az első buszra.

NADIA: Mindent itt hagyunk egy nagy semmiért...

BORAT: (*ingerült, a lányt rázza*) Börtönbe akarsz kerülni, mint az ukránok meg a románok?
Szünet.

NADIA: És akkor velünk mi lesz?

BORAT: Ahogy az amcsik mondják: nézd a dolgok jó oldalát. Jelmezben vagyunk, megállunk egy kisvárosban, pénzt keresünk, motelban alszunk, valami ilyesmi...

NADIA: Szökevények... (*Romantikusan, enyhe izgalommal*) Száműzöttek...

BORAT: Igen. (*Teátrális*) Renegados².

Szünet.

NADIA: Akkor nevet kell változtatnunk. Én leszek Ginger-a-Bohóc. Te nyugodtan lehetsz Borat-a-Bohóc, úgysem hiszi el senki, hogy az igazi neved Borat.

BORAT: Meg akarom változtatni a nevemet. Steve. Tennessee-i Steve. A Tennesseeee-i Steve. Mindig tetszett ez a név – Tennesseeee... Olyan jól szól.

NADIA: Hát akkor menjünk Tennessee-be.

BORAT: Neee... Északra kell mennünk, egy nagyvárosba, hogy ne találjanak ránk. (*Komolyan*) Vagy hazamehetünk.

NADIA: Nem megyek vissza Moldovába! Nincs ott senkim.

² Spanyol: renegát.

BORAT: Niet. Daroghi nazat.³

NADIA: Angolul!

BORAT: Yes. Yes.

NADIA: Te visszamehetnél Oroszországba.

BORAT: Persze, hogy alkoholista legyek.

NADIA: A húgodnak és édesanyádnak szüksége van rád.

BORAT: Anyámnak a pénzre van szüksége, amit hazaküldök.

NADIA: Találunk valami megoldást, meglátod. Találunk.

BORAT: Emlékszel Okszanára? Hozzáment egy amerikaihoz, érdekházasság. 6000 dollárt fizetett.

A papírokért. Persze, a szerelem olcsóbb lenne...

NADIA: JOBB lenne.

BORAT: Az a mexikói pizzás fickó odavolt érted. És nemrég kapta meg az állampolgárságot.

NADIA: Nem akarok pizzát enni az esküvőmön. Kagylót akarok és francia pezsgőt...

BORAT: Drága ízlésű bohóc vagy, ez a te bajod.

NADIA: Tata⁴ mindig azt mondta, hogy „az én lányom a világ legszebb és legdrágább esküvőjét fogja tartani! Kagyló, kaviár, francia pezsgő, táncosok csillogó ruhákban, trapézművészek fentről virágokat szórnak, mindenhol színes lufik...”

BORAT: Nem volt semmi, az apád. Egy igazi bohóc. Eredeti. Amikor a Moszkvai Cirkusszal turnéz-
tak, öt éves voltam / azt hiszem...

NADIA: Tata mindenfelé turnézott. Csak Amerikában nem járt. Mindig ide akart jönni, hogy „meg-
mutassam az amerikaiaknak az igazi bohóc MŰVÉSZETÉT!” Arról álmodozott, hogy... (*Hirtelen
feleszmél*) A csupor! Otthagytam a csupromat! Amin az Eleanor Roosevelt-idézet van: „A jövő
azoké, akik hisznek álmaik szépségében.”

BORAT: Jesusu Kristu. Felejtsd el a hülye csupodat! Ilyen csuprot bárhol találsz.

NADIA: De a reptéren vettem. Ez volt az első dolog, amit amerikai dollárral vásároltam.

BORAT: (*a lány ábrándjai meghatják*) Te nem vagy semmi. Te tényleg nem vagy semmi. (*Szünet*)
Ha lenne zöldkártyám... hozzájárnél feleségül?

NADIA: Nincs zöldkártyád, úgyhogy minek is beszélni erről? És nem is szeretsz.

BORAT: De igen. Szeretlek.

NADIA: Együtt dolgozunk. Egy csapat vagyunk.

BORAT: Da. De te nem akarsz oroszul beszélni.

NADIA: Amerikában vagyunk. Muszáj angolul beszélni. Jobban és jobban és jobban. Otthon, a
munkahelyen / mindenhol.

BORAT: Csiort!⁵ Hol van már az a busz? Több mint egy órája, hogy itt állunk! (*Rövid szünet*) Unom
ezt a hülye buszt. Kocsit akarok vezetni.

NADIA: De hát nincs is amcsi hajtásid.

BORAT: Ismerek egy albán fickót New York-ban, Queensben. Taxisofőr. Kábé két évig neki sem
volt hajtásija. A feketepiacon dolgozott.

NADIA: Menjünk New York-ba! Ott akarok enni, azokban a vendéglőkben a „*Sex and the City*”-ből,
ahol Carrie és a barátnői esznek. Amikor Moldovában a sorozatot néztem, mindig letakartam
a feliratot, hogy gyakoroljam az angolt.

BORAT: Igazad van. New York-ban sok a vendéglő, az emberek sokat esznek odakint, hogy
mondják angolul? Eat OUT. És TAXI-val mennek / eat out-olni...

NADIA: Sárga taxival!

³ *Nem, nem mehetünk vissza.* – oroszul

⁴ Olvasd: Tátá

⁵ orosz: francba!

BORAT: Biztos el tudok lakni az albán fickónál... Hallottam, hogy mindig lakik a pincéjében egy-két férfi, aki neki dolgozik. De nem hiszem, hogy te lakhatnál ott.

NADIA: Majd bérelek valamit.

BORAT: Pénzed sincs.

NADIA: Van pénzem. It's OK. Majd találok egy szobát. És lehetünk bohócok a McDonald's-ban. Moldovában jól kerestünk a McDonald's-nál. A gazdag *silovikik* partikat szerveztek ott a kölykeiknek. Nagyon vagány volt!

BORAT: Nem hiszem, hogy a McDonald's itt akkora nagy cucc.

NADIA: Hogyne lenne az?! Mindenhol reklámozzák. Új trükköket kellene kitalálni New York-hoz. A kölykök ott nagyon okosak. Megcsinálhatjuk a fánkos láncreakciót meg a kutya-mókus lakodalmat! Kellene még próbáljuk / azt a...

BORAT: Nadia, én nem akarok bohóc lenni New York-ban. Hol van már az a kurva busz?

NADIA: Nem akarsz többet velem dolgozni?

BORAT: Csak gondolkodom... A bevándorlási fickók a nyomunkban vannak. Két bohócot keresnek. Könnyen megtalálnak, ha együtt dolgozunk.

NADIA: Akkor dolgozzunk külön?

BORAT: Amúgy sem vagyok valami jó bohóc. (*Borat le-fel járkal, meg-megáll, hogy megnézze, jön-e már a busz*) Jön a busz! Két busz! (*Rövid szünet*) Tudod mit?... Te ülj fel az elsőre, én meg felülök a másodikra.

NADIA: Menjek egyedül?

BORAT: Ez lesz a legjobb. Ülj fel a buszra, szállj le egy kisvárosban, menj el egy olcsó motelbe, és maradj ott pár napig. Aztán gyere New York-ba. Majd ott találkozunk.

NADIA: De hát ez...

BORAT: Hé! Jó lesz, ne aggódj. Kurva jó lufiállatokat csinálsz, el tudod adni őket. Pénzt keresel.

NADIA: Félek.

BORAT: C'mon, Ginger! Mutasd meg az amcsiknak, mi a bohócművészet.

NADIA: Da... Igen!

BORAT: (*próbál vidámnak látszani*) Renegados!

NADIA: (*próbál vidámnak látszani*) Sok szerencsét, Steve!

Nadia felül a buszra.

BORAT: Majd hívlak!

1. IMMIGRÁCIÓS LÁTOMÁS

Pár perccel később. Nadia a buszon ül, még mindig bohócruhában.

Villanás Nadia agyában: egy bevándorlási irodában van, Ins 1 és Ins 2 vallatja.

INS 1: Nem tudta, hogy a vízumok hamisak?

INS 2: Miért hazudik?

INS 1: Azért valamit csak sejtett, nem?

INS 2: Miért kérne valaki 4000 dollárt egy vízumért?

NADIA: Azt hittem, hogy a gyorsított eljárás miatt van...

INS 1 / INS 2: Kenőpénz?!

NADIA: De hát egy örökkévalóság, amíg megadják.

INS 2: Kimerített minden törvényes keretet?

INS 1: Nem merített ki!

NADIA: Jelentkeztem a Vízum Lottón!

INS 2: Hát, az élet is egy lottó, nemdebar.

INS 1: Folyton próbálkozni kell,

INS 2: Ha törvényes státust akar

INS 1 / INS 2: Az Amerikai Egyesült Államokban.

INS 1: Túl finomak vagyunk

INS 2: Ezzel a kihallgatással.

Villámkérdés-sorozattal bombázzák.

INS 1: Miért hagyta el a lakhelyül szolgáló országot?

NADIA: A szüleim meghaltak. Autóbalesetben. Eladtam mindent. 8000 dollárt kaptam érte! Kifizettem a vízumköltséget, a repülőjegyet... és még mindig maradt valami pénzem.

INS 2: Fél-e vagy aggódik-e amiatt, hogy hazatoloncolják?

INS 1: Vagy hogy el kell hagynia az Egyesült Államokat?

NADIA: Nem akarok hazamenni!

INS 2: Miből élt a lakhelyül szolgáló országban?

NADIA: Családi vállalkozás: A SAHAROV bohócok! Fantasztikus csapat voltunk! Hatéves korom óta bohóc vagyok. Megtanultam angolul, franciául, németül, mindegyik nyelven tudok szórakoztatni!

INS 1: Miért nem ment akkor Németországba?

INS 2: Vagy Franciaországba?

INS 1: Maga eltitkol valamit.

INS 2: Volt-e már jogerősen bűncselekményért elítélve a hazájában vagy Amerikában?

NADIA: Nem!

INS 1: Tervelt-e már büntetteket az Amerikai Egyesült Államok ellen?

NADIA: Soha!

INS 2: Részt vett-e terrorista cselekményekben a lakhelyül szolgáló országban vagy Amerikában?

NADIA: Istenemre, nem!

INS 1: Tervezte-e, hogy megbuktassa az Amerikai Egyesült Államok kormányát?

NADIA: Nem vagyok bűnöző. Csak egy normális életet akarok.

INS 1: Milyen az a „normális élet”?

INS 2: Miért nem volt normális élete Moldovában?

INS 1: Pontosán mit ért ön „normális élet” alatt?

INS 2: „Normális” – mi normális?

NADIA: Normális emberek között élni, ártalmatlan, szabad, boldog emberek között, akik szeretnek dolgozni, akiknek a munkáját megbecsülik, akiknek családjuk van, férjük...

INS 1: Azt mondja, amerikai férjet akar?

INS 2: Miért is akar amerikai férjet?

INS 1: Mi a baja a moldovai férjekkel?

NADIA: Nem tudom... olyan...

INS 1: Lekezelőek?

INS 2: Macsók?

NADIA: Egy kicsit, igen, azt hiszem...

INS 2: Áttértünk a női kérdésekre, mi?

INS 1: Molesztálták Moldovában?

INS 2: Megverték? Megerőszakolták? Kihasználták?

INS 1: Az apja bántotta?

NADIA: Nem! Édesapám nagyon szeretett engem! Nem bántott senki. A moldovaiak kedvesek. Jóindulatúak. Segítőkészek. Szépek. Csak...

INS 1 / INS 2: Csak mi?

NADIA: Csak nem tudtam megnevetetni már őket. Túl szegények ahhoz, hogy nevetni tudjanak.

INS 1 / INS 2: Na, ne már!

NADIA: Értsék meg, kérem! Ne küldjenek oda vissza. Olyan akarok lenni, mint maguk, boldog akarok lenni! Benne van az alkotmányukban. Ez egy boldog ország. Tudom!
Ins 1 és Ins 2 nevetnek. Lenézően nevetnek.

II – IRÁNY NEW YORK, NEW YORK

3. JELENET

Pár nappal később. Pontfény Boraton, aki éppen taxit vezet New York-ban. Mobilon beszél.

BORAT: És itt vannak ezek a magas épületek, akarom mondani óriási épületek. Nem látni az eget... Tévében biztos láttad már... Ide figyelj, Nadia, Ginger, ne várd, hogy tucatnyi férfi bomoljon utánad, nem fog megtörténni. Itt mindenki foglalt, napi 14–16 órát dolgoznak, olyanok, mint valami zombik... De igen, találkoztam jó nővel... Pont most vittem ezt a szőkét, nagyon-nagyon csinos, folyton flörtölt velem a West Village-től a Times Square-ig, mocsokul flörtölt, kérdezte, hogy mi a kedvenc kajám, meg hogy milyen csajok jönnek be nekem, és akkor a végén megkérdeztem tőle, hogy „eljössz-e velem vacsorázni a hétvégén?” Erre meg elkezd nevetni, mintha valami szörnyen vicceset mondtam volna, és tudod, mit mondott? „Bye-bye, szevasz. A visszajárót megtarthatod.” Igen, beszélnek velem, meg mosolyognak és viccelnek, kedvesen válaszolnak a kérdéseimre, de nincs ott semmi, a szívük jégből van. Jégkirálynők!... Nem, nem, a város az nagyon vagány, imádni fogod... Itt hidegebb van, hozzál valami meleg cuccot is... Nem, nem, szeretem itt, persze, nagyon szeretem... *(Kifakad)* Hogy a francba legyen elragadtatva, mikor minden éjjel taxit vezetek ennek a kibaszott albán fickónak, aki még angolul sem tud, de van zöldkártyája, és 80 százalékot legombol rólam?!
Boratról lassan lemegy a fény.

4. JELENET

A Craigslisten⁶. Nadia, Lupita és Bob egy-egy pontfényben.

NADIA: Kedves Lupita, érdeklődni szeretnék a lakásodban levő kiadó szobáról. Jövő héten költözöm New York City-be. Be van-e bútorozva? Pontosán hol is van ez a lakás? Szívélyes üdvözléssel, Ginger.

LUPITA: Szia. Eddig sosem kaptam „szívélyes üdvözléssel” a Craigslisten. A lakás Washington Heights-ban van, a dominikai negyedben, a híres El Maleconnal egy soron. A nagyszobát szeretném kiadni. A rezsit időben kell fizetni, és tisztának kell lenned. Ginger kedves, füstölni sem szabad. „Szívélyes üdvözléssel” Lupita.

NADIA: Kedves Lupita, nagyon tiszta és megbízható vagyok. Mennyibe kerül a szoba? Sajnálom, de nem tudom, mi az az El Malecon. Üdv, Ginger.

BOB: Helló. Látom, eladó a kanapéd. Mennyi?

LUPITA: Ki vagy, édes? Bemutatkozás, ilyesmi... Szívélyes üdvözléssel, Lupita.

BOB: Elkürt zenész. Kevés bevétel. Fizetem a terápiás kezelést. Meg a válást. Bob vagyok, te gusta?⁷

LUPITA: Sajnálom a válás-dolgot, Bob. A kanapé zöld. 200 \$. Jó vásár.

BOB: Nem tudok több mint 150-et fizetni, kedves.

NADIA: Néha cigarettázok. Ha szükséges, abba tudom hagyni.

⁶ Az Amerikai Egyesült Államok egyik legnagyobb internetes hirdetőportálja.

⁷ Te gusta? – spanyol: tetszik?

LUPITA: *(Nadiának)* OK, szívi. Az ára 750\$. Tágas szoba, magas mennyezet, faburkolatú padló. Ingyen van!

BOB: Mit szólnál, ha vacsora mellett alkudoznánk tovább?

LUPITA: A kanapé 200. Egy vacsora velem 10.000.000\$, és annyi nullást adhatsz még hozzá, amennyit csak akarsz!

BOB: Kemény, kemény, kemény.

LUPITA: *(Nadiának)* Ginger, amerikai vagy?

BOB: Utolsó ajánlat: 160 és egy felbecsülhetetlen vacsora Bobbal, „annyit eszel, amennyit csak akarsz”. :-) Smiley face.

LUPITA: Pofátlan vagy, hallod-e! Már látom, miért hagyott ott a feleséged. Figyelj, 180-ért odaadom. „Eszed” vagy hagyod.

NADIA: Ginger a színpadi nevem. A keresztnévem Nadia.

LUPITA: Színésznő vagy? Én is.

NADIA: Bohóc vagyok.

LUPITA: Okés! Orosz vagy román, mint az a tornászlány?

BOB: OK, Lupi. Nyertél. 180\$. Tali holnap, kedves.

NADIA: Moldovai vagyok. Édesapám orosz volt, édesanyám pedig román. Meghaltak.

LUPITA: Sajnálom, kedves. Sad face. ;(

BOB: Holnap, munka után, du. 6 – okés, Lupi?

LUPITA: Akkor kiveszed a szobát, Ginger? Úgy érzem, jó lakótársak leszünk, vagány lesz.

NADIA: Mint két testvér. Mikor költözhettek be?

LUPITA: Csütörtökön. Csütörtökön szabad vagyok.

NADIA: OK! Csütörtökön New York-ban leszek!

LUPITA: Várom, hogy találkozzunk. Ötéves koromban láttam utoljára bohócot, még otthon DK⁸-ban. Ne haragudj, kedves. Kérdés?

NADIA: Mi az El Malecon?

LUPITA: Egy vendéglő, kicsi. Kiadós reggeli, tojás, gyümölcsle, rántott sajt, mangó. Otthoni ízek, nagymamám főztje jut mindig eszembe. Remélem, szereted a café con leche-t és a tört plantánt.

BOB: Lupiiiiiiiiitaaaaa!

LUPITA: Nem jó holnap, Bobby. Csütörtök. Ebédszünet. A pénz legyen nálad. Kápé.

BOB: OK! Ebéd nálad. Yummy. Kiveszek egy szabad délutánt.

LUPITA: Nem kell így beindulni. Ott lesz a lakótársam is.

BOB: Hármass desszert, mmm?

LUPITA: Perverzkedünk, Bobbykám?

BOB: Csak vicceltem. Szundikál a humorérzéked?

LUPITA: Inkább szundikáljál te, biztos kifárasztott a sok szarozás.

BOB: Ha, ha, ha.

NADIA: Imádom a café con leche-t! Mi úgy hívjuk, hogy *cafea cu lapte*. Anyukám szokta készíteni.

LUPITA: Csütörtök. Egy óra. Ne késsél, smiley-face.

5. JELENET

Csütörtök. Lupita nagyszobája. Lupita mobilon beszél.

LUPITA: Igen, gyere egy óra múlva!... Nem érdekel, hogy a negyedben vagy már, nincs időm most veled foglalkozni, a lakótársnóm most költözik be... Nem tudom, menj be egy bárba unat-

⁸ DK Dominikai Köztársaság

kozni, egy vendéglőbe, menj az El Malecon-ba!... *(Csengetnek)* Most jött meg! Mennem kell.
(Leteszi a telefont) Hihetetlen ez a fickó!

Kinyitja az ajtót, Nadia bejön, kezében egy kis bőrönd.

NADIA: Szia. Lupita?

LUPITA: Szia! Ginger, ugye? *(Nadia bólint)* Add ide, segítek.

NADIA: Nem, nem, köszi.

LUPITA: Gyere! Gyere be!

Nadia bejön a nagyszobába, leteszi a bőröndöt és körülnéz.

LUPITA: Nagy a lakás. Tudod, 750-ért általában egy kis lyukat kapsz, ablak nélkül, közös fürdővel a folyosón. Ezért a pénzért ez a legjobb, amit kaphatsz, hidd el nekem, szerencsés vagy, szívi.
(Rövid szünet) Na, és... tetszik a város?

NADIA: Olyan különleges... energiája van... Úgy érzem, itt semmi rossz nem történhet velem, itt meghalni is lehetetlen.

LUPITA: Érdekes meglátás. Iiigen, New York fantasztikus, tökéletes város az ilyeneknek, mint mi, a szórakoztató bizniszben, szívi.

NADIA: Én nem a szórakoztató bizniszben dolgozom... Én csak egy bohóc vagyok, *(fintorog)* vicces, ha-ha-ha.

LUPITA: Ez szórakoztató biznisz. Ne add magad olcsón, szívi. Itt meg kell tanulnod magabiztosnak lenni, rámenősnak. Kemények ezek a New York-iak.

NADIA: *(a kanapét méregeti)* Akkor itt fogok aludni?

LUPITA: Az emberek általában hoznak saját ágynak...
NADIA: *(a bőröndre mutat)* Nekem ennyim van.

LUPITA: Akarsz venni egy ágynak? José üzletében, a sarkon, egész olcsón lehet venni.

NADIA: Nem, rendben lesz így. Elalszom a kanapén.

LUPITA: Ez elég gáz, kislány! Épp most adtam el a kanapét. Azt gondoltam, akárki is jön ide, majd akar egy ágynak, vagy valami ilyesmi. Itt van ez a Bob, kábé félórán belül itt lesz, hogy megvegye.

NADIA: *(megpróbál erősnak látszani)* És akkor a földön fogok aludni? Ezért a pénzért, akarom mondani... legalább egy ágynak adhatnál. Floridában / még...
LUPITA: Ezért a pénzért van egy nagy szobád, használhatod a konyhát, a fürdőszobát, van tévéd, videód, DVD-lejátszó *(Nadia szemébe néz)*, és valakid, aki nem kérdez a papírjaidról meg az ilyen szarokról...
Nadia az ablakhoz megy, hogy ne kelljen a papírjairól beszélnie.

LUPITA: És még a kilátás is szép!
NADIA: Nem látni az eget.
LUPITA: De azt a kedves kis udvart lehet látni, meg azt a kis kertet. Virágokat meg egy fát is! Hol kapsz te ilyet Manhattanben?

NADIA: A kukák miért itt vannak?

LUPITA: OK, nem tetszik sem ez, sem az, rendben. Vannak még jelentkezők a szobára, tudod. Van egy fickó, aki 800-at fizetne!

NADIA: Nem! Én kiveszem! Csak... Rendben van, beköltözöm. Itt a pénz. 750 dollár.

Nadia egy köteg pénzt vesz ki a táskájából. Kiszámolja a 750-et, és Lupitának adja.

LUPITA: Ez a letét. Szükségem van az első havi bérre is.

Nadia kiszámol még 750-et. Körölből 200 dollárja maradt. Átadja a pénzt Lupitának.

NADIA: Tessék.

LUPITA: Figyelj, Ginger... Segítek venni egy olcsó matracot.

NADIA: *(próbál optimistának látszani)* Elalszom a földön, nem gond, oké...

LUPITA: Dios mió⁹, az én lakásomban senki nem alszik a földön. Ez itt New York, szivi, nem nagy- anyám faluja a régi DK-ban. Veszek neked egy olcsó matracot, ahogy Bob kifizette a kanapét.

NADIA: *(a kanapéra ül)* De miért adod el?

LUPITA: Hogy miért adom el? Mert kicsit zsúfolt a hely, és ha te hoztál volna bútort magaddal, hát... Nahát. Miért adom el?! *(Rövid szünet)* Francba, te kislány, most el kell mennem eb- delni ezzel a Bobbal.

Nadia kivesz a zsebéből egy lufit, felfújja, majd csavarni kezdi, és egy lufiállatkát csinál belőle.

LUPITA: Nem valami bizalomgerjesztő ez a fickó. A Craigslist egy mágnes, ami odavonzza a hülyé- ket. De azért veled szerencsém van. *(A lufiállatkát nézi)* Ugye? Simán lehettél volna egy beiz- gult szuka vagy idegbeteg... Na, oké. Érezd magad otthon. Csomagolj ki, rendezkedj be...

Lupita kimegy a színről. Nadia lufit csavar. Lupita visszajön, kezében egy dzseki és egy New York City Guide.

LUPITA: Tessék, itt egy New York City Guide. Fotók. Térképek. Minden, amit akarsz. Nézz bele!

NADIA: Még mindig nem hiszem el, hogy New York-ban vagyok. Te nézed a *Sex and the City*-t?

LUPITA: Mi, az ismétléseket? Az egy hülye sorozat, nem ilyen nőkről szól, mint mi... *(A lufira)* Mi ez, egy ernyő?

NADIA: *(odanyújtja a megformázott lufit)* Virág.

LUPITA: Wow. Hát... édes. Még sosem volt ilyesmim... *(Kiveszi a kulcsait a dzsekije zsebéből, és odaadja Nadiának.)* Tessék, itt vannak a kulcsaid.

Menni készül.

NADIA: Köszí. Hova mész?

LUPITA: Lemondom az üzletet, hogy a kanapé neked maradjon. A fickó az El Maleconban vár. Szorítsál!

NADIA: Ne haragudj, én... Én nem akartam neked gondot okozni.

LUPITA: Nyugi, nyugi, szobatárs! Probléma megoldva, oké?

Lupita elmegy. Nadia kinyitja a New York City Guide-ot.

2. IMMIGRÁCIÓS LÁTOMÁS

NADIA: *(olvás)* Szemtanú. Travel Guide. NEW YORK. Építészet. Vendéglők.

Gyalogos útvonalak. Múzeumok. Szállodák. Shopping. Mozik és színházak. Térképek. „The Guides That Show You What Others Only Tell You”.

Villanás Nadia agyában. Az Ins-ek a New York City Guide-ból jönnek elő.

INS 1: Szemtanú.

INS 2: Útikönyv.

INS 1: Szemtanú!

INS 2: Útikönyv!

INS 1 / INS 2: New York kerületről kerületre.

INS 1: Bemutatjuk New York-ot.

INS 2: Nadiának!

INS 1: Bemutatjuk Nadiát.

INS 2: New York-nak!

INS 1: *(fenyegetően)* Mielőtt még

INS 2 Kitéssékeljük.

INS 1: Ebből az országból.

INS 2: Értsd:

⁹ Spanyol: *Istenem*

INS 1 / INS 2: KITOLONCOLÁS.

NADIA: *(olvas)* Mióta Giovanni da Verrazano 500 évvel ezelőtt meglátta New York kikötőjét, egész Európa ezt a nagydíjat akarta megkaparintani. Először a hollandok küldtek szőrmekereskedőket 1621-ben.

INS 1: De aztán elvesztették a New Amsterdarnak keresztelt gyarmatukat.

INS 2: A britek előnyére 1664-ben.

NADIA: A települést újrakeresztelték, így lett New York.

INS 1: És ez a név megmaradt.

INS 2: És az emberek elkezdtek jönni.

INS 1: Bevándorlók.

INS 2: Több ezer bevándorló.

INS 1: Egy jobb élet reményében.

INS 2: Túlnépesedés.

INS 1: Nyomorgók hada.

NADIA: *(olvas)* A kultúrák keveredése sokszínűvé tette a várost. Majd ez lett a város meghatározó tulajdonsága.

INS 1: East Village!

Ins 1 és Ins 2 beleélik magukat az idegenvezető szerepébe, Nadiára már nem figyelnek, Nadia pedig elszalad, és megbújik a nézőtérben.

INS 2: Bevándorlók múzeuma.

INS 1: Az újonnan érkezettek laktak itt.

INS 2: 6–8 ember egy szobában.

INS 1: Nagy családok.

INS 2: Kemény élet.

Észreveszik, hogy Nadia eltűnt.

INS 1: Hol van a lány?

INS 2: A lány eltűnt!

INS 1: *(a közönséget kérdezik)* Hol van?

INS 1 / INS 2: Nadia!

INS 1: Hol vagy?

INS 2: *(egy nőt kérdeznek a közönségből)* Kérem, látta őt?

INS 1: Tudja, ugye, hogy bűncselekmény egy illegális bevándorlót segíteni: bűncselekmény.

INS 2: Egy illegális külhoni állampolgár.

INS 1: Az emberek annyi hülyeséget elkövetnek.

INS 2: Szerelemből, legtöbbször szerelemből teszik.

INS 1: Máskor meg élvezetből.

INS 2: Vagy együttérzésből.

INS 1: Félelemből,

INS 2: Kíváncsiságból,

INS 1: Unalomból,

INS 2: Bizonytalanságból,

INS 1: Hatalomvágyból,

INS 2: Szadizmus kötőjel mazochizmusból.

INS 1: Ki tudja, mi okból

INS 2 / INS 1: Az emberek elkövetnek dolgokat.

INS 2: *(egy nézőhöz)* Ön segített neki eltűnni?

INS 1: Én remélem, hogy nem segített.

INS 2: Nagy kár lenne.

INS 1: Akkor önt is le kell tartóztatnunk.

INS 2: Mi nem akarjuk önt letartóztatni.

INS 1: De ha muszáj...

INS 2: Akkor muszáj.

„Letartóztatnak” egy nézőt, és hozzá beszélnek.

INS 1: Tudja, ő Moldova Köztársaságból van.

INS 2: A világ legboldogtalanabb országa.

INS 1: Olvastam valahol.

INS 2: A *Boldogság Földrajza* című lapban.

INS 1: És maga? Maga boldog?

INS 2: Boldogtalan?

INS 1: Mi nagyon boldogtalanára tudjuk magát tenni, tudja.

INS 2: Vagy nagyon boldoggá.

INS 1: Magától függ.

INS 2: Maga választ.

NADIA: Itt vagyok! Hagyják őt békén! Nem segített, senki sem segített. Engem akarnak, itt vagyok.

INS 1: Óh, itt van. A mi kis idegenünk.

INS 2: Aztán nehogy eltűnj megint egy másik dimenzióba!

Nevetnek, majd elkapják.

6. JELENET

Később, aznap, Lupita lakásán. Nadia éppen befejezett egy újabb lufiállatkát. Lupita és Bob bejönnek, Bob söröket hoz. Látszik rajtuk, hogy már jócskán ittak.

LUPITA: Ginger, kedves! Vendéget hoztam, nem tudtam megszabadulni tőle.

BOB: Szia.

NADIA: Szia.

LUPITA: Ez az a fickó, aki meg akarta venni a kanapét.

BOB: Még mindig meg akarom venni.

LUPITA: Már negyvenszer átbeszéltük. Gingernek kell a kanapé, rajta fog aludni. Pont. *(Bob fejére mutat)* Lassú az agyad, vagy mi?

BOB: *(Nadiának)* Látod, mit csinálsz te velem?

NADIA: Sajnálom, / de...

LUPITA: Édesem, nem kell neki magyarázkodnod. A kanapé az enyém, és döntöttem. Két szálalékban hibásnak érzem magam, mert igaz, hogy odaigértem neki a kanapét, de mindjárt iszunk egy sört, és ezzel elintézzük. És nem lesz többet lelkiismeret-furdalásom.

BOB: *(Nadiának)* Hoztam valami söröket...

LUPITA: Igen, vett egypár sört.

BOB: *(Nadiának)* Hogy megünnepeljük a beköltözésedet.

LUPITA: Mézes-mázosan beszél.

NADIA: Én nem igazán iszom sört...

LUPITA: Ezt muszáj megkóstolnod.

BOB: *(Nadiának, a lufiról)* Mi ez, kacsa?

NADIA: *(meglepődve, hogy Bob felismerte a lufit)* Igen. A rút kiskacsa.

BOB: Nem rút.

Lupita ledobja magát a kanapéra.

LUPITA: Oké, Bobby, ülj már le arra az átkozott székre, és nyisd ki azokat a söröket. Lazulás van! Ez az én szabad estém.

Bob kinyitja a söröket, átad egyet Lupitának, majd egyet Nadiának, és leül a kanapéra Lupita mellé. Magának is bont egy sört. Nadia furán érzi magát Bob mellett, és átül egy székre. Mindnyájan a sört kortyolgatják.

LUPITA: *(Nadiának)* Bobnak van egy érdekes elmélete a szerelemről és az idegen nőkről. Ezt meg kell hallgatnod.

BOB: Nem, nincs most / kedvem...

LUPITA: Gyere na, Bobby-boy, az utóbbi – mennyi? – három órában megállás nélkül dumáltál, és most hirtelen elhallgattál.

NADIA: Rendben van, nem muszáj nekem / hallani...

LUPITA: Meséld el neki, mit mondtál a pszichológusodnak. Olyan vicces!

NADIA: Tényleg, nem akarom, hogy...

LUPITA: Jót tesz az önbecsülésünknek. Hallgasd csak meg!

Int Bobnak, hogy kezdje el az „előadást”.

BOB: Oké. Szóval... Múlt héten a pszichológusomnál voltam, egy ilyen ötvenes, jó módú nő... És azt kérdezi tőlem: „Bob, miért randizol te idegen anyanyelvű nőkkel?” Én meg azt mondtam: „Maga az agyturkász, nem tudja? Mikor kényszerből nagyon oda kell figyelni mások szavaira, az ember mindjárt jobban kommunikál. Ha mindketten angolt beszélnek, mindketten azt hiszik, tudják, mit beszélnek, s eközben egy csomó téves értelmezés születik arról, hogy tulajdonképpen ki mit mond. De ha nem vagy biztos, hogy a másik érti, amit mondasz, akkor vigyázz, győződj meg arról, hogy érti, mit is akarsz mondani. És ha ő nem biztos, hogy ért téged, akkor ő is biztosra megy, addig figyel, míg megért téged... És így még a hallgatás is jelent valamit, tudod, épp azért, mert hozzászoksz, hogy odafigyelj a másokra.”

LUPITA: *(Nadiához)* Nna, látod?

BOB: Mikor a bandával turnéztunk, voltak ott csajok, rajongók, minden, ami belefér. Sokat voltunk külföldön: Mexikó, Kelet-Európa, Oroszország... és higgyétek el, azok a lányok tényleg ránk tudtak figyelni, nemcsak mint zenészekre, hanem mint férfiakra, mint emberekre...

LUPITA: *(Nadiához)* Sosem randiztam zenészekkel. Megbízhatatlanok.

BOB: Aztán elvettem ezt a karótnyelű nőt Upper West Side-ből, és minden szarrá ment. Szerzett nekem valami irodai munkát az apja cégénél. Én próbáltam beszélni vele. A mi közös nyelvünkön – angolul. És értette-e, amit mondtam neki? Semmit. Nada.

LUPITA: *(nevetve)* Nada!

BOB: Nézz most rám! Már nem turnézok. A haverok rég lemondtak rólam. Nem is zenélek, mióta egy szaros irodapatkány lett belőlem. Ő persze kirakott a lakásból. Jobb ügyvédje volt. De tudd meg, bármilyen hülyén is hangzik, most így nekem teljesen oké. Én most egy ideig nem is akarok semmit sem csinálni. Csak... élni. Legyen kéznél egy-két söröm, hogy ne legyek egyedül, és ez nekem elég is. Van egy ügyes kis munkahelyem ennél a zeneés video-kölcsönzőnél. Elvagyok. S még valami: megmondtam neki, hogy nincs pénzem erre a terápiára. Kevesebbet kér, az igaz, mint az előző pszichiáterem, de akkor is... nekem ennyi elég volt. Mindössze hét perc volt, ugye, itt van húsz dolcsi, ez elég kellene legyen.

LUPITA: Most mi vagyunk a kezelőid, Bobby. Ötven dolcsi elég kellene legyen!

Lupita és Bob nevetnek. Bob újabb söröket bont fel.

BOB: Egészségünkre! A külföldi nőkre! Lupitára, a legcsinosabb mamasitára! *(Énekel)* Ma-ma-sita!

LUPITA: Egészség!

BOB: *(Nadiához)* Oroszul úgy mondják... hogy is?... Nazdarovje!

NADIA: Egészséget.

III – A VÁROS SOSEM ALSZIK

7. jelenet

Néhány nappal később. Borat és Nadia telefonon beszélnek.

Nadia otthon van, a telefont kihangosította.

Borat egy taxiban ül. Nadia beszélgetés közben lufit csavargat. Körülötte a földön néhány lufi-állatka, szétszórva.

BORAT: Mégis mire vártál? Palotára? Ez New York, örülj, hogy nem egy debarében kell aludnod. Szóval azt mondd, ez a Lupita-lány tényleg rendes?

NADIA: Igen, nagyon. Nagyon... hogy is mondják az amerikaiak? Mikor valaki energikus és életeli...

BORAT: Belemenős, azt mondják „belemenős”.

NADIA: Nem, azt hiszem, „bevaló”.

BORAT: Az nem bevállalást jelent?

NADIA: Tévedsz. Mindegy, szóval Lupita kedves és szexi, és tele van pozitív energiával. Egyfolytában boldog. És még jól is öltözik.

BORAT: Ezek szerint elrendeződtek a dolgaid. Welcome to New York! Ez a város sosem alszik. Az ő iratai rendben vannak?

NADIA: A lakbér az ő nevében van, úgyhogy, gondolom, igen.

BORAT: Kérdezd meg, tudd meg, hogy szerezte meg a zöldkártyát.

NADIA: Nem akarok még erre gondolni, egész nap irtózatosan fáj a fejem. Egész nap... *(Egy szóra próbál visszaemlékezni)* másnapos voltam.

BORAT: De te nem is igazán iszol. Elmentél bulizni, vagy valami?

NADIA: Nem, ittunk néhány sört itt a lakásban. Túl sok sört.

BORAT: Szóval jól szórakozol, mi?

NADIA: Nem nevezném szórakozásnak.

BORAT: Szóval egész nap nem csináltál semmit...

NADIA: Bejártam a várost. Több mint száz háztömbnyit kóboroltam.

BORAT: Mintha turistavízumod volna, vagy valami.

NADIA: Rendben. Jó éjt.

BORAT: C'mon, Nadia! Ez az albán mobilja, ha akarjuk, egész éjjel beszélhetünk.

NADIA: Fáradt vagyok, és egyébként is Gingernek hívnak!

BORAT: Nehogy letedd már itt nekem! Figyelj! Nadia?! Ginger?

NADIA: Mi az?

BORAT: Szóval... mit is melózik ez a Lupita lány?

NADIA: Egy klubban dolgozik, Queensben.

BORAT: Pincérlány?

NADIA: Nem, a... szórakoztatóiparban.

BORAT: Melyik klubban?

NADIA: Nemtom. „Pink”-valami.

BORAT: Hot Pink Pussycat?!

NADIA: Az az. Ismered a helyet?

BORAT: Minden nap elhajtok előtte.

NADIA: Úgy hallom, menő hely.

BORAT: Te is ott akarsz dolgozni?!

NADIA: *(nevetve)* Nem vagyok én ahhoz elég szexi.

BORAT: És ez a Lupita szuper szexi, gondolom...

NADIA: Miért érdekel téged ennyire Lupita?

BORAT: Hát... szóval, tudod, hogy van. Nem sokat szórakozok mostanában. Hat másik pasassal lakom az albán pincéjében... egy matracon alszom... Mikor láthatlak?

NADIA: Nem lenne jó ötlet, Steve, tudod jól...

BORAT: *(kényelmetlen szünet után)* Szóval ez a Lupita egy ilyen táncoslány, ugye?

NADIA: Előadóművész. Exotikus táncos. Meglátod, messzire jut még, nagyon határozott és kitartó.

BORAT: *(viccel)* Igen, persze, messze jut még... egyenesen New Jersey-be!

NADIA: Ó, hallgass már! Te nem érted a nagy álmokat. Te nem szeretsz igazán semmit sem csinálni.

BORAT: *(nevetve)* Imádom vezetni és vodkát vedelni és szexi csajokkal csókolózni, mindezt persze egyszerre, ha lehet. Sokszor csináltam ezt odahaza a...

NADIA: Kész időpazarlás veled dumálni. Mennem kell.

BORAT: *(Nadiához)* Jó, jó, ne tedd le. *(Az utasához)* Itt jó lesz? *(Félrehúzza a kocsi)* Köszönöm, uram! Jó éjszakát kívánok!

NADIA: Nem kellene telefonálnod, miközben vezetsz.

BORAT: Ez az alak óriási borraivalót hagyott. Nyolc dolcsi! Tizenkettő volt az út, és ideadott egy húszast. Igazi úriember. Üzletember. Úgy nézett ki, mintha fél Manhattan az övé volna. Volt egy aranygyűrű, egy ilyen óriási gyűrű a kisujján... Nadia, egy ilyen pasashoz kell hozzámenned, ez a legjobb esélyed. Ezeknek van hatalmuk, egyet telefonálnak, és máris a postaládádban van a zöldkártya. Ez kéne legyen a célod, hogy megismerkedj egy ilyen pasassal.

NADIA: Nna, jólvan. Most már tényleg lefekszem. Hosszú napom volt.

Leteszi a telefont. Nézi a lufi-állatkát, amit összehozott: egy egész ügyes mókus.

BORAT: Gyere, na, ez itt New York! Itt nem fekhatsz le este tízkor! ... Nadia... Ginger?... *(Egy másik sofőrhöz: „Idióta” oroszul)* Durak!

Fényváltás: egy férfiaknak fenntartott klub öltözője, Lupita lenge cowgirl jelmezben ül a tükör előtt, és magát bámulja.

LUPITA: Jól nézel ki, leányzó! Nem érdemelnek meg ezek az izzadt disznók... Arra sem érdemesek, hogy rád nézzenek. Ezt védj jól az eszedbe. Most pedig kimész oda és végigcsinálod! Ez egy előadás, egy szerep, amit játszasz. Jól kell játszani! Ha ebben a szerepben jó tudsz lenni, mindenik másikban jó leszel. Oké, bemelegítő gyakorlatok. *(Provokatív mozdulatokkal)* Jó vagy. Egy profinak bármilyen körülmények között jól kell teljesítenie. Ezt ne felejtsd el. Ezt ismételd el minden nap magadnak a tükörben. Lenyűgöző vagy. Ezek nem érdemelnek meg téged. Befejezed a színiiskolát, és mehetsz a Broadway-re, meglásd, leányzó! Nagy, fénylő betűkkel látod kiírva majd a Lupita nevet. Hollywood-ba is eljutsz majd, Antonio Banderas karján sétálsz végig a vörös szőnyegen. Sztár leszel. Már most sztár vagy, csak az emberek még nem tudják. De megtudják hamarosan. Megtudják!

8. jelenet

Ugyanaznap este, később. Lupita egy rúdtáncol Boratnak, aki egy kényelmes székben ül, és vodkát iszogat.

BORAT: Igen, bébi! Ezaz!

LUPITA: Mit is mondtál, mi a foglalkozásod, szívi?

BORAT: Én... orvos vagyok.

LUPITA: Ó, igen. Hogy hívnak, dokikám, hova valósi vagy, dokikám?

BORAT: Steve. Steve vagyok Tennessee-ből.

LUPITA: Komolyan, tényleg hová való vagy?

BORAT: Hogy érted?

LUPITA: Ó, igen. Hogy is értem. Úgy értem, hogy nem is igazán érdekel, Steve, itt az vagy, aki csak lenni akarsz.

BORAT: *(Lupita pár nagyon szexi mozdulatot tesz)* Ó, Istenem! Hogy csinálod ezt?

LUPITA: Fentről kezdem, és aztán így szép lassan lefele csúszok.

BORAT: Wow!

LUPITA: Tetszik, amit látsz, szívi?

BORAT: God, yes! Ezért nem sajnálom az ötven dolcsit.

LUPITA: Csak nem aggódott, hogy túl sokat fizet, dokikám?

BORAT: Dehogy, ötven dollár semmiség nekem, úgy értem, nem akarlak megbántani vagy ilyesmi... gazdag vagyok. Nagyon gazdag vagyok. Én egy Donald Trump vagyok a... lódoktorok között.

LUPITA: Ó, tényleg? Egy lódoktor? Imádom a lovakat. Örvendek, „Donald”.

BORAT: A lovak jó állatok, hogy is mondják, megbízhatóak. A lovak megbízható állatok. Én gondjukat viselem. Igen, én jó lódoktor vagyok. Hé, ez szép volt, csináld megint! Lovagolj meg, bébi! Lovagolj meg!

LUPITA: „Lódoktor”... nem vagy valami orosz kém, ugye?

BORAT: Miért mondd ezt? Nem vagyok orosz.

LUPITA: Érték az akcentusokhoz. Színésznő vagyok. De ne aggódj, szívi, *(zeneien, majdnem énekelve)* itt az lehetsz, aki csak lenni akarsz, Tennessee Steve.

BORAT: Elég okos vagy egy prosti... akarom mondani egy profi színésznőhöz képest.

LUPITA: *(abbahagyja a táncot)* Én nem vagyok kurva, vodkás fiú. Jobb, ha az eszedbe vésed.

BORAT: Légyszi, ne állj le!

LUPITA: Végeztem. Ötven dolcsiért ennyi jár, szívi!

Borat behunyja a szemét, és kezét a sliccére teszi.

LUPITA: Mit művelsz?

BORAT: Kiverem a táncod szép emlékére.

LUPITA: Meghülyültél? Nem maszturbálhatsz itt. Menj a mosdóba! Nyisd már ki a szemed, és húzz a faszba a mosdóba!

BORAT: *(behuny a szemekkel felemeli a kezét, hogy látsszon, nem nyúl magához)* Oké, akkor elképzelem, hogy kiverem a táncod szép emlékére.

LUPITA: Megtiltom, hogy bármit is elképzelj rólam.

BORAT: Ezt nem teheted. A tánc a tied volt. A szép emlék az enyém.

LUPITA: Nyisd ki a szemed!

BORAT: *(csukott szemmel)* Wow, ez szép volt! Csináld megint!

LUPITA: Loco! *(„Örült” spanyolul)*

BORAT: *(csukott szemmel)* Hmmm... Szép vagy, mamasita, átkozottul szép.

LUPITA: Oké. Hogy mondd oroszul, hogy „mindegy”?

BORAT: Ja t'bia lublu! *(„Szeretlek” oroszul.)*

LUPITA: Nna, én itt végeztem.

Menni akar.

BORAT: *(kinyitja a szemét)* Várj! Hazudtam. Nem vagyok lódoktor...

LUPITA: Mindegy.

BORAT: Taxisofőr vagyok.

LUPITA: *(gúnyosan)* Nagyszerű!

Nem is igazán haragszik a pasasra, inkább érdeklí őt. Egészen más alak, mint a megszokott kliensek. A maga furcsa módján még jópofa is.

BORAT: Hazataxizhatlak munka után?

LUPITA: Nem, nem.

BORAT: Holnap?

LUPITA: Nem.

BORAT: Hétvégén?

LUPITA: Hogy mondják oroszul, hogy „soha”?

Kivonul a színpadról, mosolya azt súgja: „hihetetlen ez az alak”.

IV – MI REJTŐZIK EGY NÉVBEN?

9. jelenet

Három héttel később. Este hat óra körül Lupita és Nadia lakásán.

A kanapén egy divatos cipősdoboz. A padlón lufi-állatkák szétszórva.

Lupita felpróbál egy pár új cipőt, és körbesétál a nappaliban. Nadia épp most fejezett be egy lufilovat.

NADIA: A Columbus Circle egy jó környék. Imádom itt. Közel van a parkhoz, így csak megállok a szobor mellett, és csavargatom a lufikat. A mókusok mennek a legjobban. Öt dolcsi. A kutyák a legolcsóbbak: két dolcsi. Ezeket a legkönnyebb megcsinálni. A lovak három dolcsiba kerülnek, ezek igazából hosszú nyakú kutyák. Múlt héten 190 dollárt kerestem! Azelőtti héten 175-öt.

LUPITA: Nem is biztos, hogy olyan jó környék ez. *(Felrúg egy lufi-állatot)* Gumi-állatkertet csináltál ebből a nappaliból. Jobban keresnél, ha óvszereket csavargatnál!

Nevetnek. Nadia a kanapé alá gyömöszöli a lufi-állatokat. Csodálattal néz Lupitára.

NADIA: Ezek tényleg Manolo Blahnik-cipők?

LUPITA: Persze. Miféle buta kérdés, nézd csak meg a címkét. 725 dolcsit fizettem értük.

NADIA: Wow.

LUPITA: Hát igen. Egyheti borralalóm.

NADIA: Hát ez... elég sok pénz.

LUPITA: Megérdemlem. Keményen dolgozom.

NADIA: Gyönyörűen áll neked.

LUPITA: Helyes. *(Rövid szünet)* Mit szólsz, fel akarod próbálni?

NADIA: Nem lehet, a tied...

LUPITA: Gyerünk már, próbáld fel, egyforma lábunk van!

NADIA: *(izgatottan)* Oké!

Felpróbálja a cipőt, és Lupita járását utánozza.

NADIA: Sosem lesz pénzem ilyen cipőkre.

LUPITA: Sohase mondd, hogy soha, kishugicám. Javítanod kell az önbecsüléseden, és a siker magától jön majd. Mit mondasz magadnak, mikor a tükörbe nézel?

NADIA: Semmit...

LUPITA: Pedig beszélned kell magadhoz, kicsi szívem. Ilyesmiket, hogy: össze fog jönni, tudom, hogy nekem sikerülni fog, ez meg ez leszek... bármiről álmodsz. Az önbecsüléseden kell dolgoznod, szívem, innen kell kezdeni.

NADIA: De nekem rendben van az önbecsülésem. Szeretem, amit csinálok. Egyszerűen csak több pénzt kellene keresnem.

LUPITA: Ne feledd, hogy hétfőn laktér. Tudod, hogy rendes vagyok, meg kedves, és kedvellek meg minden, de a laktért időben ki kell fizetni, szívem. Ez itt nem jótékonyági intézet.

NADIA: Ki fogom fizetni. Keményen dolgozom ezen a hétvégén, és hétfőn fizetek.

LUPITA: Azt akarod mondani, hogy nincs meg a pénzed?

NADIA: Még nincs.

LUPITA: És mégis hogyan akarsz munkát találni?

NADIA: Ezen a hétvégén bohócnak öltözöm, és elmegyek a harlemi McDonald'sba. Mutatok néhány trükköt a kölyköknek, majd körbeadom a kalapom. Biztos összejön néhány meghívás szülinapi partikra. Olcsó vagyok, nyolcvan dollárért nagyon jó kis szórakozást biztosítok.

LUPITA: Hát ebből nem szeded össze a hétszázötvenet a lakbérre ezek szerint...

NADIA: De igen. Egész hétvégén dolgozom majd.

LUPITA: Kislány, nem akarok szarházi lenni, de ekkora pénzt nem fogsz összeszedni azzal, hogy trükköket mutogatsz valami kölyköknek a McDonald's-ban. Gazdagabb klienseket kell találnod, meg kell hívatnod magad az Upper West Side-ra vagy Long Island-ra. Ott van az igazi pénz, nem a Central Parkban. *(Nadia leveszi a cipőt)* Tedd a dobozba. *(Nadia beteszi a cipőket a dobozba)* Figyelj, nekem már van három melóm péntek éjjelre és péntek a pénzes napom a klubban, ott van három a nagy klienseim közül, és most még egy új fiú is, egy naiv srác Tennessee-ből. Szóval ezek miatt nem tudtam bevállalni egy fellépést egy buliban, a Sohóban, ahová egy barátom ajánlott be.

NADIA: Elmehetnék én a helyedben! Elmehetek én a helyedben??

LUPITA: Ez felnőtteknek való buli.

NADIA: Ki tudnék találni új, felnőtteknek való trükköket. Minden felnőttben ott lapul egy gyerek...

LUPITA: Kislány... nem neked való ez a meló. Soha nem csináltál még effélét. Oké, nincs semmi szex, sem vetkőzés, de azért hidd el, rá kell néhány kézre csapni, ha a seggedet markolásszák.

NADIA: Még nem is láttál dolgozni, nagyon is kemény vagyok, ha munkáról van szó.

LUPITA: Nem is tudom... ha bevállalod, okosan kell csinálnod. Óvatosnak kell lenned. Ne igyál meg mindenféle szart, amit a kezedbe nyomnak.

NADIA: I come from a country with heavy vodka drinkers...

LUPITA: Nem tudom, na, ... biztos beszarsz majd, mikor egy izzadt alak azt üvöltözi, hogy: gyerrünk, rázzad, rázzad, bébi!

NADIA: Tudom rázni, ha kell, igenis tudom.

Elkezd szexi módon vonaglani, persze inkább vicces, mint szexi.

LUPITA: Kábé annyira vagy szexi, mint egy sütőtök. *(Feláll és nagyon izgató mozgásba kezd)* Látod, így kell a csípődöt ringatni!

NADIA: *(kezd jobban mozogni)* Látod?! Meg tudom csinálni!

LUPITA: *(leül)* Bohóc vagy, kislány. Jobb, ha a bohóckodásnál maradsz.

NADIA: Légy szíves, Lupi! Csak most az egyszer, hadd kapjam meg ezt a melót! Azoknak az embereknek biztos van gyerekük, majd ha meglátják, mit tudok, biztos meghívna a gyerekbulikra, nagyon jó vagyok, és szeretni fogak, meglátod!

LUPITA: Csöppet sem tetszik nekem ez az egész. Ki kell találnod, hogyan szeded össze a pénzt a lakbérre. Nem támaszkodhatsz mindenben az én segítségemre. Én keményen dolgozom, hogy IDŐBEN kifizethessem a számláimat. Tavaly kicsit szarul álltam, és majdnem kilakoltattak, ez nem fordulhat többet elő. Aztán bevállaltam ezt a melót a klubnál, és azóta sosem volt gondom a pénzzel.

NADIA: Sajnálom, majd megoldom valahogy...

LUPITA: Hétszer küldték el az ötnapos kilakoltatási figyelmeztetést angolul és spanyolul. Nagyon beszartam, ez egy kegyetlen város, tudd meg.

NADIA: Tudom.

LUPITA: Nem, nem tudsz te semmit. Tudod te, miért adtam ki a nappalit?

NADIA: A pénzért?

LUPITA: Azért adtam ki a nappalit, hogy csak éjfélig kelljen melóznom a klubban hajnali kettő helyett.

Azért adtam ki a nappalit, hogy pénzt gyűjtsek színész-kurzusra.

NADIA: De akkor hadd menjek el én ebbe a buliba! Szükségem van a pénzre. Légyszi, légyszi!
Csak most az egyszer. Ígérem, hogy...

LUPITA: Oké, oké... nyughass már! *(Rövid szünet)* Végül is nem lehet olyan szörnyű, a Soho-beliek úriemberek: középkorú üzletemberek, idősebb művészeltek, akik odavannak a drága kajákért és az egzotikus táncosokért... Emlékszem erre a marokkói hastáncos lányra, Issetnek hívták, őt egyenesen imádták. Egy ötvenes éveiben járó elvált ügyvéd mellett kötött ki, aki végül a Hamptons-ban vett neki egy nagy házat, most már saját bed and breakfast-jét irányítja...

(Lupita nevet. Nadia megkönnyebbül, ő is nevet.) Talán kerül majd neked is ott egy ilyen Mr. Big...

NADIA: Az én Mr. Big-em egy tökéletes gentleman lesz, és fülig szerelmes. Mindkettőnknek kávéfőző majd reggel. A legtökéletesebb kávéfőzőt, amit csak el lehet képzelni. Nem túl édes, nem túl erős. Épp olyan, ahogy én szeretem...

LUPITA: Épp elég Starbucks-fiú van mindenfelé.
Nevetnek. Csengetnek.

LUPITA: Ez megint bolond Bob. Nem tudna csak egy napig békén hagyni? *(Csengetnek)* Amennyit nálunk lóg, lakbért kellene fizetnie.

NADIA: Nyitom én!

Nadia távozik a színről, majd Bobbal tér vissza, aki tizenkét doboz sört cipel.

BOB: Hölgyeim, a várakozásnak vége, Bob ezennel megérkezett!

LUPITA: A nagy Dobozos-Sör-Bobby személyesen!

BOB: Zavarok?

LUPITA: Mint mindig.

BOB: Tudtam, hogy hiányoztam nektek.

LUPITA: Be szeretnél költözni hozzánk? A szekrényben van még egy kis hely.

BOB: Leülhetek a SAJÁT kanapémra?

LUPITA: Hülye kérdés, tudjuk, hogy így is, úgy is leülsz.

Bob ledobja magát a kanapéra, és kinyit egy sört.

LUPITA: Illetlen kölök, gyorsan dobj ide egyet!

Bob átdob egy sört. Nadia még mindig áll.

BOB: Gyere csak, Ginger, ne légy szégyellős, ülj csak ide mellém!

Nadia odamegy, és leül Bob mellé a kanapéra, aki átnyújt neki egy sört.

BOB: Ezt nem találhatok ki, lányok! Elkezdtem orosz tanulni. Egész nap orosz filmeket néztem ma melóban: Tarkovszkij, Mihalkov. Nagyon komoly filmek. Ismered ezeket a rendezőket, Ginger?

NADIA: Egen. Nem bírom már azokat a filmeket nézni, túlságosan deprimálók.

BOB: Na, ne már, minden nagy művészet depresszióból születik.

LUPITA: Most meg fogjuk tudni a depresszió filozófiáját. Én ezt nem is akarom hallani.

Bob elővesz a táskájából egy lufit, és csavargatni kezdi. Nadiának nagyon tetszik, de nem mutatja.

BOB: Lányok, voltatok-e már Brighton Beachen?

LUPITA: Nincs nekünk időnk a partra járni. Emlékszel arra a nagyon „obszcén” ötbetűs szóra: MUNKÁ. BOB: Tudom, tudom. Csak mondom... Ginger, látnod kell az oroszokat, ahogy a családjukkal végigmennek azon a sétányon. Mi ezt nem csináljuk itt Amerikában. Kutyát sétáltatunk, az igaz, de az mégsem ugyanaz. Ők a nagyszüleit meg a gyerekeiket sétáltatják... ez tetszik nekem. Valahogy olyan valóságos az egész.

LUPITA: Akkor költözz Brighton Beach-re, Bobby. Szagolgasd ott az óceánt, és hagyj minket békén.

BOB: Mennék én szívesen, Lupi, de a munkahelyem itt van a sarkon...

LUPITA: Senki sem fizet EZEKÉRT a túlóráidért itt nálunk.

Bob befejezett egy lufi-kutyát.

BOB: Egyedül ezt tudom megcsinálni... Sparky kutya. Vau-vau. *(Átadja Nadiának)* Nem harap.

NADIA: *(Bobnak, a kutyáról)* Elég jó lett...

LUPITA: Na, most ő is jön itt a lufi-állataival ... Lószar! Nna, nyomás, mindkettő, menjetek, adjátok el és szedjétek össze valami pénzt.

BOB: *(gúnyosan)* Igaz. Ideje egy karrierváltásnak: Bob-a-sör-vedelő bohóc!

Nadia kortyol a söréből. A lufi-kutya az ölében csücsül. Mindnyájan isznak.

LUPITA: Bobby-boy, miért nem teszed hasznossá magad, drága. Menj szépen, és készíts nekem egy kis kávécskát. Egy óra múlva indulok melóba. Fenébe is, egyáltalán nincs kedvem megmozdítani ma a seggemet.

Bob a konyhába indul.

BOB: Te kérsz egy csésze kávé, Ginger?

IV. IMMIGRÁCIÓS LÁTOMÁS

Villanás Nadia agyában: Ins 1 és Ins 2 megjelennek. A lufikutya még mindig Nadia ölében van.

INS 1: *(gúnyolódva)* Kérsz egy csésze kávé, „Ginger”?

INS 2: Én tökéletes kávé készítek, „Ginger”!

NADIA: *(„megfenyegeti” őket a lufi-kutyával)* Vau-vau! Húzzatok innen!

Nevetnek, majd hirtelen fenyegetőzni kezdenek.

INS 2: Mondd meg az igazat!

INS 1: El akarsz menni abba a buliba.

INS 2: Hogy egy gazdag pasit találj.

INS 1 / INS 2: Mr. Big?! *(Nevetnek)*

INS 1: Igen, hozzámenni Mr. Big-hez!

INS 2: A pénzért.

NADIA: Engem nem érdekel a pénz!

INS 1: Pedig kellene!

INS 2: Hozzámenni Mr. Big-hez!

INS 1: A házáért.

INS 2: A Hamptons-ban.

NADIA: Nem!

INS 1 / INS 2: Óh, de igen.

NADIA: *(„fenyegeti” őket a lufi-kutyával)* Tűnés! Vau-Vau!

INS 2: *(gúnyolódva)* Ó, de ijesztő!

INS 1: Tudjuk mi jól, hogy miről van itt szó.

Villámkérdés-sorozattal bombázzák.

INS 2: A zöldkártyáért van.

INS 1: Ismerjük ezt a trükköt.

INS 2: Ez nem működik!

INS 1: Ez nem helyes.

INS 2: Tudjuk mi jól, hogy mikor zöldkártya-kényszer van, nehéz a szerelemre gondolni.

INS 1: Még akkor is, ha éppen van szerelem.

INS 2: Nem veszed észre.

INS 1: Mert a szerelem szó számodra legálist jelent.

INS 2: Zsebrevágod a szerelmet.

INS 1: Összetéveszted egy városközi ceremóniával és egy szép ruhával.

INS 2: Egy menyasszonyi ruhával.

INS 1: De ez a ruha nem fehér.

INS 2: Nem érdekel az a ruha fehéret.

INS 1: Végtére is bűnöző vagy.

INS 2: Mikor azt mondd ünnepélyesen, „Igen”, akkor azt érted ezalatt: „Igen, mindent megteszek, hogy te jól érezd magad, és én maradhassak.”

INS 1: Ez itt a felállítás.

INS 2: Zsebrevágysz egy házasságot, és előhúzol egy zöldkártyát.

INS 1: Ez itt a trükk.

NADIA: Utálok ezt a trükköt!

INS 2: A bohócok nem utálhatják a saját trükkjeiket.

INS 1: Te bohóc vagy, a trükkjeidből élsz.

10. jelenet

Háromsávú, sötét, üres utcában parkoló taxi. Lupita Borat mellett ül az anyósülésen.

LUPITA: *(picit ijedten)* Miért álltál meg?

BORAT: Nézd! Telihold van. Tökéletesen szép kerek hold.

LUPITA: Igen...

BORAT: Meg akarok mutatni valamit. Meglepetés.

LUPITA: Haza kell mennem.

BORAT: Ne félj! Hazaérsz.

LUPITA: Késő van.

BORAT: Nem vittelek-e haza minden egyes este az utóbbi három hétben? Bízatsz bennem, nem vagyok egy perverz alak.

LUPITA: *(még mindig ideges)* Mit akarsz mutatni?

BORAT: Csukd be a szemed!

LUPITA: Ó, nem-nem, nem fogom becsukni a szemem.

BORAT: Akkor takard el a kezded! Így. *(Megmutatja)*

LUPITA: Nem igazán...

BORAT: Nem tudlak meglepni, ha engem nézel. Így nem tudok átváltozni.

LUPITA: Mivé? Vámpírrá?

BORAT: Oké. Ha nézni akarod, hát nézd. Figyelj!

Lupita becsukja a szemét.

LUPITA: Rendben. Van egy perced „átváltozni”. Számolok. Egy. Kettő. Három. Négy. ...

Borat elővesz a zsebéből egy piros bohócorrot és néhány fluoreszkáló művirágot, ezeket a szélvédőre ragasztja. Egy műanyag zacskóból néhány szép gyertyát kap elő, majd öngyújtójával meggyújtja.

LUPITA: Nyitom a szemem!

BORAT: Ne nézz még! Még egy perc...

LUPITA: Nem. *(Kinyitja a szemét)*

BORAT: *(piros bohócorral énekelni kezd, nem igazán megy neki az éneklés)*

Szép telihold,

Szép telihold,

LU-PI-TA!

Ölelni akarlak,

Hogy jó éjt kívánjak,

LU-PI-TA!

Valóra vált álmom,
Lupita, tündér vagy,
Holdam és csillagom
Mind-mind te vagy...
LU-PIIIII-TA!

Lupita nevet. Borat kész megcsókolni őt.

BORAT: Meghalnék egy csókokodért.

LUPITA: Azzal a csúnya piros orroddal nem lesz itt csók!
Egymás szemébe néznek és nevetnek.

11. jelenet

Péntek este. Nadia és Lupita lakása.

Nadia egy nagyon szexi bohócjelmezben van, épp az utolsó simításokat végzi rajta.

Bob a kanapén ül, Guinness sört kortyolgatva lufit csavargat.

Nadia időnként Bobra néz, figyel, milyen hatással van a jelmeze.

BOB: *(dúdol)* Végre édeskettesben, bébi... Végre édeskettesben...

NADIA: *(igyekszik szigorúnak tűnni)* Megmondtam, ne várj Lupira. Lehet, hogy csak holnap reggelre ér haza.

BOB: A várakozás nem gond. Még mindig van négy söröm, amit bevághatok.

NADIA: A lakásunk nem a te privát kocsmád.

BOB: A „mi” lakásunk?

NADIA: Én fizetek ezért a szobáért. Minden, ami itt van, az ENYÉM.

BOB: *(tréfálkozva)* Akkor én is a tied vagyok. Nem mintha zavarna. Szeretek itt ellenni. Veled. Veled, amikor ebben a hihetetlen öltözékben vagy. Mi akar ez lenni egyáltalán?

NADIA: Nem neked kell tetsszen. Egy Soho-beli menő partira készülök. Én szórakoztatom majd a népet. Lupita ajánlott be.

Gyakorolja kicsit a mozgásokat.

BOB: Komolyan?

NADIA: Találd ki, mennyit fizetnek. Óránként 250 dollárt! Három óra alatt meg is kerestem a laktórt.

BOB: Vetkőznöd is kell, ugye?

NADIA: Nem!

BOB: De, biztos vetkőznöd is kell.

NADIA: Te imádod, ha bosszanthatsz. Felállni, és nyomás haza!

BOB: De én a „barátnőmet”, Lupitát várom.

NADIA: Lupi nem is a barátnőd.

BOB: Féltékeny vagy. Valld be. Szeretnéd, ha eljőnnék veled a buliba? Mint a testőröd? Mint a stricid?

NADIA: Pofa be!

BOB: Mint a szeretőd?

NADIA: Tudod mit: mostantól nem figyelek rád. Levegőnek nézlek. Egy bútordarab vagy. Egy takaró a kanapén. Egy Guinness-doboz.

BOB: Biztos ne vigyelek el a buliba?

NADIA: Nincs is kocsid!

BOB: Metróval. Lekísérhetlek az állomásig.

NADIA: Taxival megyek. Kifizetik.

Felveszi az új pár Manolo Blahnik-cipőt.

BOB: Designer cipők!? Ez meg honnan van? Nem is talál a buta kosztümödhöz.

NADIA: *(bűszkén)* Manolo Blahnik. Eredeti Manolo Blahnik-cipők.

BOB: A Lupitáé, ugye?

NADIA: Azt mondta, kölcsönadja. Ez az első fellépésem New Yorkban.

Bob befejez egy lufi-mókust. Figyeli, hogy Nadia észrevette-e a munkáját. Átadja a mókust Nadiának.

BOB: Egyre jobban megy ez nekem.

Nadia nem figyel rá. De tetszik neki a mókus.

Szexi járással elindul az ajtó felé, csípőjét ringatja. Igyekszik átvenni az új „szerepét”.

NADIA: *(flörtölve)* Na, én leléptem. A legmenőbb New York-i buliban rám várnak! Ilyen lúzereket, mint te, be sem engednek oda. Szevasz, kanapé-takaró! Vágd be az ajtót, mikor elmész. És nehogy elaludj az ÉN kanapémon!

Bob gyorsan leír valamit egy darab papírra, és utánasiet.

BOB: Hé, Ginger! Itt a mobilszámom, hívj, ha... utánad kell jönni, vagy ha elkísérhetlek az állomásig, vagy nemtom, bármi. Ne szégyellj, hívj bátran.

Nadia elveszi a papírt, kihívóan a melltartójába tűri, majd elmegy.

12. jelenet

Péntek éjszaka 2 körül. Háromsávós, sötét, üres utcában parkoló taxi.

Lupita és Borat a hátsó ülésen csókolóznak.

Lupita Borat fülébe suttogja: „Steve”. Borat többet szeretne, Lupita leállítja.

LUPITA: Nem!

BORAT: Most meg mi a baj?!

LUPITA: Nincs nálad óvszer, Steve.

BORAT: Nálad sincs?

LUPITA: Nem olyan vagyok, aki óvszert hord a táskájában.

BORAT: Pedig hordhatnál.

LUPITA: És nem akarok lefeküdni veled.

BORAT: Gyere már, Lupi! Már egy hónapja randizunk.

LUPITA: Az, hogy hazaviszel a taxiddal, nem feltétlenül jelent „randizást”.

BORAT: *(meg akarja csókolni)* És ez mit jelent?

LUPITA: *(megállítja)* Nem is Steve a neved.

BORAT: Most miről beszélsz?

LUPITA: Rájöttem. A Steve nem jelent neked semmit. Minden férfi reagál, ha a fülébe suttogják a nevét csókolózás közben. Te meg sem halod. A „Steve” semmilyen hatással nincs rád.

BORAT: Milyen hatással kellene legyen? Mit számít ez egyáltalán?

LUPITA: Mit számít a hazugság és az igazság közötti különbség?

BORAT: Szeretlek, ez az igazság.

LUPITA: Rendben...

BORAT: Lupi, te a legjobbat érdemled. Bár lenne pénzem, hogy vegyek neked egy szép gyémántgyűrűt, és...

LUPITA: Megállj! Egy szót se többet!

BORAT: Rendben... nem Steve-nek hívnak. De...

LUPITA: Tudod mit? Én igazából tudom, hogy ki vagy. Csak egy újabb papírok nélküli kanos bevándorló. Nem reagálsz a Steve névre, de megremeg a kezed, valahányszor elhalad egy rendőr. Ez nem is a te taxid. Illegálisban vagy és kétségbeesett. És nem CSAK kétségbeesetten kanos. Hanem kétségbeesett azért, hogy találj egy zölkártya-tulajdonost, aki hozzád megy.

BORAT: Most miért kell az egész elrontanod?

LUPITA: És lefogadom, hogy soha nem is jártál Tennessee-ben.
 BORAT: Elmehetnének együtt! Mézeshetekre.
 Lupita kinyitja a kocsiajtót.
 LUPITA: Befejeztük. Másik taxival megyek.
 BORAT: Lupita, hallgass meg! Borat az igazi nevem.
 LUPITA: *(miközben kiszáll a kocsiból)* Ha-ha! Nem is vicces.
 BORAT: Várj! Nem is viccnek szántam!
Borat utána szalad és megállítja.
 BORAT: Hidd el, igazat beszélek. Az a hülye „BORAT” filmsztár tönkretette az életemet, már el sem merem mondani senkinek, hogy Borat a nevem, mert kiröhögnek... Te is kiröhögtél.
 LUPITA: Az irataid sincsenek rendben. Ezért hazudtál.
 BORAT: Hát... igen. Ezért is.
 LUPITA: Oké. Ezt mondjuk megértem. Ismerős a helyzet.
 BORAT: Jól van. Akkor most rendben vagyunk? *(Meg akarja csókolni)*
 LUPITA: *(eltolja magától)* Wow. Csak lassan. Fel kell dolgoznom ezt a sok infót. Aztán majd döntök.
 BORAT: Oké. Sajnálom. Én csak... szóval nagyon tetszel nekem. Ennyi az egész.
 LUPITA: Mégis mi tetszik rajtam ennyire?
 BORAT: Szexi vagy. Szép! Okos. Kedves. Nemtom... egyszerűen csak tetszel és kész.
 LUPITA: És mit szeretnél tőlem?
 BORAT: Minden este haza szeretnék vinni. Mint eddig. Beszélgetni veled a kuncsaftjaidról, meg az enyémekekről. *(Próbálja megnevetteni)* Beszélgetni arról a sok kispöcsű lúzerről.
 LUPITA: Most ne próbáld meg kidumálni magad a kérdésből. Mit akarsz tőlem?
 BORAT: Szeretnék... üldögni veled egy kanapén, vodkát iszogatni, tévét nézni... Csókolózni... szeretkezni... SOKAT. Amíg bele nem szédülünk, de persze jóféle szédülésbe. Egyszerűen csak szeretni akarlak. Veled akarom leélni az életemet.
 LUPITA: És mi a szerepe ebben az egészben a zöldkártyának? Mi van az első helyen? A zöldkártya vagy a szerelem?
 BORAT: Ez lehetetlen kérdés. Az élet nem fehér–fekete. És nem egyszer fehér, máskor fekete. Egész szívárvány van odakint.
 LUPITA: Zöldkártya vagy szerelem, Borat?
 BORAT: Mindkettő. Igen, mindkettő. Azért számított, hogy tudtam, hogy van zöldkártyád...
 LUPITA: Hát persze.
 BORAT: Igen, tényleg segített... Segített abban, hogy kitartsak melletted. Hogy higgyek abban, hogy van jövőnk együtt. Hogy valami is lehetséges, hogy ez az egész valóságos. Segített abban, hogy szerethesselek, úgy értem.

13. jelenet / IV. látomás

Péntek éjjel, hajnali kettő körül. Nadia az utcán taxi után integet. Meztláb van, ruhája megtépázva. Összegörnyed, öklendezik.

NADIA: Taxi! Taxi! *(Rövid szünet)* Mi az, hogy – „Csak Manhattanig megyek”?
 Washington Heights éppen Manhattanben van!
Nadia zokog. Meglát egy telefonfülkét, odabotorkál, majd tárcsáz.
 NADIA: Borat? Kérlek, vedd fel! Borat?!... kérlek, kérlek... Vedd fel!
Sokáig vár, mielőtt visszaakasztaná a kagylót. A nézőkre bámul. Újratárcsázza a számot.
 NADIA: Gyerünk már, Borat! Hol vagy, hol a faszban vagy? *(Meghall egy RENDŐRAUTÓT)*
Elszalad a telefonfülkétől, és elbújik.
A valóság homályba vész. Ins 1 és Ins 2 megjelennek a semmiből.

Nadia igyekszik összeszedni magát, hogy elébük állhasson.

NADIA: Mit?!... Igen, összejött... Igen... Egy naaaygon vagány buliban voltam Soho-ban...

Wall Street-i arcok. Igen, nagyon vagány volt! Mindenkin drága öltöny. És a nők – mindenki designer ruhácskákbán, mint a Szex és New York-ban! Tökéletes fogsorok. Tökéletes frizurák. Elegáns. Stílusos. Barátságos. Mii? Igen, tudom, hogy nem tartozom közéjük! Melózni mentem oda! SZÓRAKOZTATNI. Bohócművész vagyok! Vagyok valaki! Micsoda?! *(Szünet)* Mindenki... nevetett, ivott, cigizett... Új angol szavakat tanultam: ganga, fű, spangli. Igen, drogok, drogokat szívtak, nagyon laza társaság.

INS 1 / INS 2: Drogok?!

INS 1: Te drogoztál.

INS 2: És büszke vagy rá.

NADIA: Nem sokat tudtam a drogokról. Mike rájött, nevetett és azt mondta: „nicsak, egy drog-szűz”.

INS 1: Ki az a Mike?

INS 2: Mr. Big?

NADIA: Hadd magyarázzam el... odaérek Anyyira izgulok... a szívem a torkomban... ez a pasas, Mike betessékel. Magabiztos, elegáns. Így köszön: „*Szia, szép hölgy.*” Karon fog. Bemutat mindenkinek. Azt mondja nekik: „*a volt Szovjetunióból jött*”. Piát készít nekem. Koktét. Egy cosmopolitant! Igen... iszok, cigizek, mint mindenki, más... laza vagyok... táncolok neki, táncolok mindenkinek... szexi vagyok, jól rázom!... Eltelik pár óra, azt hiszem... Fáradt vagyok... kavarog a gyomrom... De nem számít, mert minden olyan tökéletes... bemegyek egy szobába... gyönyörű szoba... Hálószoba, pirosra festett falakkal és óriási ablakokkal... Látszik a Hudson folyó... nagyszerű kilátás!... A folyón vörös fények táncolnak ... mint vöröses ajkú szájak, ahogy nevetnek a folyóban ... Az arcom az ablaküveghez nyomom... Fáj a lábam a túsarkúban való táncolástól... Lerúgom a cipőmet egy pillanatra. Csak egy pillanatra. Azt gondolom, egyedül vagyok. De nem vagyok egyedül. Belép Mike. Közelebb jön... érzem a drága aftershave-je illatát... Meg fog csókolni! De nem. A szoknyám alá nyúl... furcsa... Az arca egészen elváltozott... „*Mondj valamit oroszul, Natasa!*” Folyton Natasának szólít... „*Ti orosz csajok mind olyan kurvára szexik vagytok*” ... Most mit művel?... A keze... Az ujjai... Nyomja a bugyimat, folyton nyomja... „*Gyere, Natasa! Mondd oroszul, hogy »Basszál meg, Mike«!*” *(Szünet)*

Mezítláb kellett kirohannom a szobából. A lakásból. Mindegy volt, csak kijussak onnan... és otthagytam, otthagytam a cipőt... nem volt időm felkapni a Manolo Blahnik-cipőket... Lupita megöl... de már nem is számít... rendben van... megérdelem.

(Meglát egy taxit)

Hé, taxi, taxis, kérem, álljon meg, álljon meg, kérem szépen, álljon meg. Haza akarok menni. Haza.

Menekülni próbál. Az Ins férfiak megállítják és „letartóztatják”.

Arccal a földre nyomják, karját hátracsavarják. Natasa feladja.

INS 1: Haza fogunk küldeni, Natasa.

INS 2: Natasa.

INS 1: Haza Moldovába.

INS 2: Egyenesen hazáig.

INS 1: Lupita nem fogja ezt megbocsátani.

INS 2: Elhagytad a cipőjét.

INS 1: Keményen megdolgozott azokért a cipőkért.

INS 2: Ó kedves volt hozzád, te meg...

INS 1 / INS 2: Felelőtlen voltál.

INS 1: Gonosz voltál.

INS 2: Hálátlan.
INS 2 / INS 1: Rossz.
INS 1: Neked ennyi volt.
INS 2: Nincs senki, aki segítene rajtad.
INS 1: Senki sem törődik veled.
INS 2: Le se szarja senki, hogy mi van veled.
INS 1 / INS 2: Senki.
INS 2: Azt szeretnék, ha eltűnnél.
INS 1: Nem vagy jó barátja senkinek.
INS 2: Csak egy orosz kurva vagy.
INS 1: Egy idegen.
INS 1 / INS 2: Egy illegális.
INS 2: Még a rendőrséghez sem fordulhatsz.
INS 1: Semmit sem tehetsz.
INS 2: Senki vagy.
INS 1: Ennyi volt.
INS 2: V-É-G-E.
INS 1 / INS 2: Vége.
Nevetnek.

14. jelenet

Lupita és Nadia lakása.

Nadia a kanapén ül egy takaróba csavarodva. A haja nedves, mintha most bújt volna ki a zuhany alól. Üres és fásult. Bob a padlón ül, vodkát kupicázik. Aggódó és tehetetlen. Körülötte a földön vodkás üvegek, sörösdobozok és lufi-állatkák szétszórva.

Hosszú szünet.

BOB: Gyere, lőjj be egy vodkát!

Nadia a fejét rázza, „nem”. Hányingere van, ha csak ránéz a vodkára.

Szünet.

BOB: Enned kell valamit. A beledet is kihánytad. Nem ennél valamit? *(Rövid szünet)* Összedobhatok egy spagettit, vagy... nemtom, csinálhatok egy szendvicset.

Nadia nagyon megrázza a fejét, „nem”. Szünet.

BOB: Úgy értem... szóval érted... csak mondd meg, mit szeretnél...

Nadia rá sem néz. Bob bevág még egy vodkát. Szünet.

BOB: *(kötör)* Az a kurva, az a hülye Lupita, mi járhatott a hülye fejében, hogy téged oda küldött?

NADIA: Nem ő a hibás.

BOB: Persze, nem ő a hibás! Hülye kurva!

NADIA: Nem kurva. *(Rövid szünet)* A cipője, elhagytam a cipőjét...

BOB: Két érdekelnek azok a kurva cipők, amikor... *(téged megerősszakoltak)!*

Hosszú szünet. Még egy vodka.

BOB: Rendben. Valamit mégis tennünk kéne... Mégsem lehet, hogy... Úgy értem, fel kellene jelentenünk a rendőrségen.

NADIA: *(hirtelen életre kap, ráripakodik)* A rendőrséget ne! Ne beszélj senkinek erről! Senkinek! Ígérd meg, hogy senkinek nem mondd el! Ígérd meg!

BOB: Rendben, rendben...

Nadia elkezd a kanapé alatt talált lufi-állatkákat szétszedni. Szétbontja, majd széttépi őket.

NADIA: Add a szavad! Esküdj meg, az életedre!

BOB: Rendben, nyugodj meg! Nyugi, na, nyugi!

NADIA: Ígérd meg! Ígérd meg! Ígérd meg!

Bob gyöngéden lefogja.

BOB: Rendben! Nem mondom el senkinek.

Szünet.

NADIA: Köszönöm.

Nadia lenyugszik, és elkezd bámulni a padlót.

BOB: Rendben. Minden rendben van.

Szünet.

NADIA: Köszönöm. Hogy hazahoztál.

BOB: Még szerencse, hogy nem dobtad el a számomat.

Szünet.

NADIA: *(tárgyilagosan)* Szeretnék eltűnni ebben a repedésben itt, a padlón. Szeretnék folyékonyvá válni, hogy kiönthessem magam magamból. Majd szeretnék elpárologni.

Szünet. Bob lekortyol még egy kupica vodkát.

BOB: Ismersz, Ginger... Nehéz, tudom, hogy nehéz, igen, tudom, hogy mennyire nehéz.

(Rövid szünet) Van, hogy az ember két utat lát maga előtt: az egyik szép egyenes, a másik nehéz, göröngyös. És az ember a másodikat választja. Miért? Mert ha a könnyebbik utat választanánk, mindig azon töprengenénk, milyen is lett volna az a másik, a göröngyös. És így inkább a nehéz utat választjuk, göröngyökkel, akadályokkal, és tudjuk, hogy rossz döntés volt, de végigcsináljuk, betesszük a fejünket az oroslán szájába, mint egy cirkuszi mutatványban. Te ugyanezt tetted az élet nagy cirkuszában, igen, a félelem szájába tetted a fejed, és igen csúnyán, nagyon csúnyán megharapott. De még mindig megvan a fejed és a szemed is, és látod az út végén az óceánt. És még mindig nem bánod, hogy nem az első utat választottad, mert így szembeállhattál az oroslánnal, végigjárhattad a göröngyös utat, és végül így is elértél az óceánig. És egy napon elmesélheted majd az unokáidnak: én végigcsináltam mindezt. Végigmentem a nehezebb úton, és túléltem. Ginger nagymamátok itt és itt és itt járt, és most itt van veletek. Ginger nagymamátok egy vagány csaj.

Szünet.

NADIA: A nevem Nadia, nem Ginger. Nadia a valódi nevem. Nadia. Kérlek, mondd a nevem, Nadia.

Nadia. Nadia vagyok. Nadia.

Bob a kanapéhoz megy, és leül mellé. Esetlenül átöleli.

BOB: Nadia. Milyen gyönyörű név.

Nadia összekucorodik Bob karjaiban. Így ülnek csendben összetapadva.

V. – ENNED KELL

15. jelenet

Vasárnap reggel. Nadia a kanapén ül üres tekintettel. Lupita a konyhából egy tál tejes gabonapelyhet hoz.

LUPITA: Gyere már, enned kell valamit. Rostos mazsolás gabonapelyhely. Jót fog tenni neked.

NADIA: Nem.

LUPITA: Már 36 órája, hogy...

NADIA: Nem bírok.

Lupita etetni próbálja, mint egy gyereket, a kanalat beerőszakolja ajkai közé.

LUPITA: De igenis tudsz.

NADIA: Hagyj békén!

LUPITA: Persze. Két napja is egyedül hagytalak, s látod, mi történt. *(Nem akar egyenesen az erőszakról beszélni)* Elhagytad a cipőmet.

NADIA: Majd veszek neked újat.

LUPITA: Pontosan. Mintha milliomos volnál, vagy valami... *(Gúnyolódva)* „Majd veszek neked újat.” Még a labkérre sincs meg a pénzed.

NADIA: Muszáj most erről beszélnünk?

LUPITA: Igen. Ettől talán kimozdítod a segged a kanapéról. Kimászol végre abból a takaróból, ami úgy köréd van tekerve, mint egy uszony. Mégis mit gondolsz, ki vagy te, a kis hableány?

NADIA: Nem tudok megmozdulni.

LUPITA: Ide hallgass, kislány! Együtt sírtunk, együtt sajnáltuk le önmagunkat, elbeszéltük, milyen szar ez a világ, és hogy minket, bevándorlókat egyre csak átvernek... De ami elég, az elég. Szedd össze magad! Rendben, megerősakoltak, ez szar, nagyon szar, kibaszottul rettene-tes, de életben vagy és dolgoz van. *(Tárgyilagosan)* Hastáji fájdalmaid, vérzésed van-e?

NADIA: Nem hiszem.

LUPITA: Nem hiszed, vagy nincs?

NADIA: Nincs.

LUPITA: Bevetted az „esemény utáni” pirulát, amit adtam, ugye?

NADIA: Igen.

LUPITA: Oké. Akkor rendben vagyunk. Nem fog semmi hülyeség a méhedbe nőni. Gondolom, ezt te sem bánod? *(Nadia nem válaszol, láthatóan fájdalmas neki az erőszakról beszélni)* Ismer-tem ezt a lányt, Lenát, kolumbiai csaj, megerősakolták és teherbe esett, de megtartotta a gyereket. A kölyök amerikai állampolgár, mert itt született, úgyhogy most a csaj is boldog, megkapta a zöldkártyát. De nem hiszem, hogy te ilyesmit akartál volna, ugye?

NADIA: *(nem akar az erőszakról beszélni)* Kaphatok egy kis gabonapelyhet?

LUPITA: Végre!

Átadja Nadiának a tálat, Nadia eszik, de csak azért, hogy ne kelljen beszélnie.

LUPITA: Kicsim... ne gondold, hogy érzéketlen vagyok... tényleg nem... de nem szabad felad-nunk, ennyi az egész. Nincs nekünk időnk depresszióba esni – vagy, hogy is mondják? – „poszttraumatikus stressz” és egyéb ilyen hülyeségek. Ez csak a gazdagoknak jár. Nem en-gedhetünk meg magunknak terapeutát. Nem vesztegethetünk időt az ilyen poszttraumatikus stresszekre.

NADIA: Megértettelek. Kérlek... *(hallgass el)*

Hosszú szünet.

LUPITA: *(bűntudattal)* Elmondom a lányoknak mind, hogy az az alak, aki a sohoi partit leszervezte nekem, megbízhatatlan... Bűnöző disznók, senki sem fog nekik ezután dolgozni!

Szünet.

NADIA: Ráér, ha kifizetem a labkért egy héten belül, vagy ilyesmi?

LUPITA: Tudod mit?... ezen a héten nincs labkér. Barátnóm vagy, aki nálam lakik. Ebben a hónapban.

NADIA: *(hálásan)* Köszönöm.

Erőlködve feláll. Néhány lépést tesz. Lupita nevet.

LUPITA: Halleluja!

Nadia egyszerű bohócmozdulattal próbálkozik, de megbotlik és elesik. Lupita irányába egy gesztussal jelzi, hogy nem kér segítséget felállni.

NADIA: És a kis hableány megbotlott és elesett, mert nem tudta, hogyan is kell járni, ugyanis so-sem voltak lábai ezelőtt...

Nadia előveszi a lufi-kutyát és a lufi-mókust a kanapé alól, és eljátsszatja velük a mesét, ame-lyet Lupitának mesél.

NADIA: Egyszer egy éjszaka a boldogság-fán a kutyus mélyen aludt és álmodott. Odakúszott egy csúnya hernyó, és lerágta a kutya szárnyait: hamm-hamm-hamm. A kutya leesett a fáról, és megütötte magát. Erre a mókus is felébredt, és leszaladt a fáról a kutyához. A kutya szemei be vannak csukva, úgy tűnt, halálán van. „Kutya, kérlek, ne halj meg” – sírta a mókus. „Kérlek, ne hagyd itt egyedül!” Erre a kutya kinyitotta a szemét, és mosolyogva így szólt: „Mókus, engem nem lehet megölni. Nekem különleges képességeim vannak. Ha le is esek, én rögtön utána felkelek, újra és újra és újra.” A kutya nekiveselkedik és feláll. Megbotlik és elesik. Újra feláll. „Látod, Mókus? Senki nem tud engem megállítani. Senki sem tud bennünket megállítani.”

16. jelenet

Két héttel később. Borat a volánnál vodkát iszik és telefonál.

Nadia ebédszüneten van, egy McDonald's hátsó udvarán.

BORAT: Meddig bírom ezt még csinálni szerinted? Még mindig azon a hülye matracon alszom a padlón, az albán lakásában, minden, amit keresek, hazamegy a mamának, most szívóműtétre is szüksége van, és hát az ő korában... tudom, persze ott kellene lennem mellette, de... odahaza mennyit tudnék keresni, Ginger?

NADIA: Nadia. Már nem hívnak Gingernek.

BORAT: Egen, én is abbahagytam azt a Steve-es hülyeséget. *(Jó nagyokat kortyol a vodkából.)*

NADIA: Figyelj, Borat, ebédszüneten vagyok, az egész ebédszünetem rámegy arra, hogy veled telefonálok. El sem tudod képzelni, mennyire megéhezik az ember, ha egész nap cheeseburgernek van öltözve. Egész nap arra a pillanatra gondolsz, amikor majd megkajárod az igazit. Azt hiszem, ez egyféle bosszú-kényszer. *(Borat nevet)* Nem is vicces. Jó, na, lehet, hogy az.

BORAT: Szóval sok a bohócos melód mostanában?

NADIA: Igen, jut minden napra. Szükségem van a pénzre. Készpénzben fizetnek, és nem kérnek TBszámot sem. Csak a keresztnevedre kíváncsiak. Ez még neked is működhetne.

BORAT: Neem. Ez nem nekem való. De úgy hallom, neked jól megy most. Egész jól megvagy.

NADIA: Hát... jó, hogy elfoglalom magam, munkát adok az agyamnak, a munkára koncentrálok. Elég sok pénzzel tartozom Lupitának.

BORAT: *(énekel)* Lu-pi-ta! Lu-pi-ta! Lu-pi-ta!

NADIA: Hagyd már abba, Borat! Nagyon szar hangod van.

BORAT: Hallok valamit a hangodban. Valami megváltozott.

NADIA: Tudod... nem is tudom... *(Szándékosan valami szépről kezd beszélni, semmit az erőszakról, pozitív hozzáállással folytatja)* Ez a Bob pasas!... Gitározik és harmonikán is játszik. Kipróbálunk majd egy duót. Zenész. És megtanult lufi-állatokat csavargatni!

BORAT: Sosem tudnám megtanulni, hogy is kell azokat a hülye kutyusokat összehozni.

NADIA: Nem akartad megtanulni.

Borat iszik.

BORAT: Eljöhetek látogatóba hozzád meg Lupitához? Pénteken vagy esetleg szombat délután, mielőtt melóba menne.

NADIA: Ha Lupita nem akar veled találkozni, akkor én nem hívhatlak hozzánk...

BORAT: Szerinted nem fogunk kibékülni?

NADIA: Nekem nem is beszéltél kettőtökről. Ő mesélte el. Ő igazi jó barát...

BORAT: Még mindig velem lenne, ha amerikai lennék. El kell rendeznünk ezt az egész iratos ügyet...

NADIA: Talán Bob segíthet. Ő szerezte nekem ezt a mobilt is. Bob tényleg... *(egy rendes pasas)*

BORAT: *(idegesen)* Bob ez, Bob az, Bob szuper-amolyan... Szerencsés vagy. *(Hangosan kortyol a vodkából)* Pfu!

NADIA: Egyszer bajba jutsz a sok vodka miatt!

BOB: *(idegesen)* Igen, persze, „anyuci”.

Fényváltás. Lupita otthon van. Otthoni ruhában van, nem szexi kosztümben. A tükörben nézegeti magát.

LUPITA: Tudod mit, Lupita szívem, elég okésan nézel ki egy ilyen háziruhában. Nem épp annyira lenyűgöző, azt meg kell adni. De rendben vagy. Nyugis vagy. És egyébként egészen szép is. *(Rövid szünet)*

Tudom, persze, hogy nem lehetsz sztár szoknyádon csüngő gyermekekkel, de hát ez van.

Nézd Angelina Jolie-t például, neki összejött! *(Rövid szünet)*

Ez a Bob pasas, nem is tudom. Nem mintha egy rossz ember lenne, sőt, teljesen rendes. Jóképű... és eredeti, valóságos... egy vasa sincs, de valóságos. Persze tudom, jó, ha az embernek pénze is van... mintha nagymamát hallanám: „*El dinero no compra felicidad*”... *(Rövid szünet)* Azt mondja, szeret, de vajon tényleg így van? Mikor kétségbeesetten szükséged van iratokra, olyankor minden reményeddel egyvalakibe kapaszkodsz, és SZERELEMNEK nevezed... Valahogy nem hiszem el ezt a „mindkettő egyszerre” dumát. Azt kellett volna mondja: „*Persze, hogy szerelem! Szerelem!*” Persze, ha TÉNYLEG szerelem. Úgy értem, tényleg jó lenne SZERETVE lenni – IMÁDVA igazából, ha már egy ilyen lúzer mellett akarok megállapodni... *(Rövid szünet)* Rendben, akkor lássuk csak. El tudlak-e képzelni egy taxisofőr feleségként? El tudom-e őt képzelni a nappaliban a kanapén üldögélni? El tudlak-e képzelni ott mellette? Igen. Máris látok két kanapé-krumplit, ahogy tévéznek. Meg vicceket mondanak. Meg szeretkeznek. De ki fizeti ki a lakbért? *(Rövid szünet)* Sajnálom, Lupita szívem, de ez a „szerep” nem neked való. Valami más szerepet kell találnod.

17. jelenet

Azon a héten, vasárnap. Nadia a CHEESEBURGER-kosztümben és Bob egy DIET COKE-kosztümben épp rövid szüneten vannak egy McDonald's hátsó udvarán.

NADIA: Egész jól csinálod. Egész jól játszol a szájharmonikán.

BOB: Ez még engem is meglepett. Nem játsztam vagy... nyolc éve.

NADIA: Megtudhatnám, hogy miért?

BOB: Mit miért?

NADIA: Miért nem játsztál ilyen hosszú ideig.

BOB: A pszichiáterem azt mondta, hogy ez nem más, mint egy önkínzó lázadás a részemről általában a házasságommal szemben és kifejezetten a feleségemmel szemben.

NADIA: Elég viccesek vagyunk így együtt. A fellépésre értem. A gyerekek jól nevettek...

BOB: *(próbál meghajolni)* Én csak a CHEESEBURGER-sztár szerény kísérete voltam.

NADIA: *(nevet)* Nem. Nagyszerű voltál!

BOB: Nem, TE voltál nagyszerű!

NADIA: TE voltál nagyszerű!

BOB: Te voltál nagyszerű!

NADIA: Nem, te!

BOB: Mi voltunk nagyszerűek!

Nevetnek. Egymásra néznek.

BOB: Valószínűleg alaptól vicces, ha egy cukormentes üdítő szájharmonikázik, ennyi az egész.

NADIA: Elég jó melő. Óránként 13 dollár. Mit szólnál egy extra órához?

BOB: Te döntöd el. Ma a rendelkezésedre állok.

NADIA: Nem vagy fáradt?

BOB: Enyhén hülyén érzem magam ebben a kosztümben, de ugyanakkor van benne valami perverz élvezet. Nem is tudom leírni. Azt hiszem, már az is jó, hogy nem egy hülye székben vagy kanapén ülök, ahogy minden egyes kibaszott nap teszem.

NADIA: Akkor még maradunk, ugye?

BOB: Igen. Jó, ha az ember pénzt keres.

(Igazából szeret Nadia közelében lenni.)

NADIA: Igen.

BOB: Tényleg nagyon vicces vagy. Mármint amikor dolgozol.

NADIA: Az vagyok.

BOB: Hogy is tudsz ennyire vicces lenni?

NADIA: Én profi bohóc vagyok, az a munkám, hogy vicces legyek.

BOB: *(félíg viccelődve)* De a valós életben már nem vagy épp ennyire vicces.

NADIA: *(gúnyosan)* Kösz.

BOB: *(gúnyosan)* Nagyon szívesen.

NADIA: Nemtom, ma valahogy olyan jó hangulatban ébredtem. Már régóta nem történt velem ilyesmi. Egy ilyen – minden lehetséges, Nadia! – hangulat. Igen, ma nagyon vicces voltam. Az emberek jókat nevettek. Nem mindig jön össze ilyen jól.

BOB: Én is jókedvemben voltam. Tulajdonképpen még most is.

NADIA: Biztosan ez a szép napos idő teszi...

BOB: Abszolút...

NADIA: Tényleg szép nap van...

Szünet. Egymásra néznek.

BOB: Képzelőerő-gyakorlat.

NADIA: Micsoda?

BOB: Képzeld el egy cukormentes üdítőt, ahogy megcsókol egy Cheeseburgert. *(Mindketten nevetnek)*

NADIA: Vicces!

BOB: El tudod képzelni?

NADIA: Nem vagy valami tapintatos.

BOB: Elég nehéz ebben a kosztümben tapintatoskodni.

NADIA: Próbáljuk meg.

BOB: Mit?

NADIA: Hát hogy lehetséges-e.

BOB: A csók?

NADIA: Persze, ez pusztá gyakorlat.

BOB: Persze. Hogy lássuk, az elképzelés működik-e a gyakorlatban.

NADIA: Igen.

BOB: Jó lenne.

NADIA: Igen.

A DIET COKE megpróbálja megcsókolni a CHEESBURGER-t. Keserves kudarcot vall. Nevetnek.

NADIA: Nem működik.

BOB: Úgy tűnik.

NADIA: De vicces volt.

BOB: Nagyon vicces volt. *(Nevetnek)*

NADIA: Eljátszhatnánk ezt a trükköt a gyerekeknek. Biztos sikere lenne.

BOB: Hát, nem vagyok oda azért, hogy egy sikertelen csókot ismételtessünk újra meg újra.

NADIA: Bocsi. Mindig az új trükkökön gondolkodom.

BOB: Saját bohóc-bizniszt indíthatnál. Születési bulik meg hasonlók. Egész jól meg lehet élni az ilyesimből.

NADIA: Nem hiszem, hogy vállalkozásba foghatnék. Legalábbis egyelőre. De majd egyszer. Ezért is jöttem ide tulajdonképpen. Nyitok majd egy bohóc-vállalkozást, igazad van. De azelőtt... még meg kell oldanom néhány problémát.

BOB: Nincs meg a zöldkártyád, ugye?

NADIA: Igen. Azaz, hogy nem. Vagyis nincs meg.

BOB: Hát ez baj.

NADIA: Az.

BOB: Hát, sejtettem én valamit... (*Viccel*) hogy veszélyes vagy!

NADIA: (*szomorúan*) Megkaptam, Bob. Megoldást kell találnom.

BOB: A kitoloncolási értesítést?

NADIA: (*szomorúan*) Nem akarok elmenni.

BOB: Ne légy már ilyen szomorú! Majd kitalálunk valamit. Hékás, itt van Bobby-a-szomorú-bohóc-detektor! Azért van itt, hogy megmosolyogtassa Nadiát, hogy boldoggá tegye Nadiát. Nem szeretjük a szomorú bohócokat. (*Rövid szünet*) Nem fogom engedni, hogy kitoloncoljanak.

VI – HÁZASSÁG, SZERELEM

18. jelenet

Lupita látogatóban Boratnál a börtönben. Hosszú szünet.

LUPITA: Nem is tudom, mit lehet ilyenkor mondani.

BORAT: Köszönöm, hogy eljöttél. Te vagy az egyetlen, aki...

LUPITA: Hogy tudtál ekkora hülyeséget csinálni? Vedeled a vodkát vezetés közben? És ráadásul még hajtási engedélyed sincs?!

BORAT: Kitoloncolnak.

LUPITA: Hát persze.

BORAT: Nem is érdekel, mi lesz velem...

LUPITA: De idevonszoltam a seggem, nem?! Nem mintha olyan nagy rajongója lennék a börtönöknek...

BORAT: Sajnálom... Köszönöm.

Szünet.

LUPITA: Nadia üdvözl. Ő és Bob most már...

BORAT: Ez a Bob pasas ... ez egy komoly alak?

LUPITA: Most már elválaszthatatlanok. Még együtt is melóznak. Szó szerint bohócot csinált ebből az alakból, hát nem hihetetlen?

BORAT: Hozzá kell mennie.

LUPITA: Bob szerzett neki egy ügyvédet. Érvényteleníteni lehet a kitoloncolási határozatot. Össze kell házasodniuk, és bizonyítaniuk kell, hogy a házasság valódi. Hogy szerelmeseek, hogy együtt töltik az időt... ilyesmi. Ami igaz is, nem kell hazudniuk. Tanúsíthatom, ha kell, hogy ezek ketten az én nappalimban zúgtak egymásba.

BORAT: Milyen rendes tőled.

LUPITA: Szerezhetek neked egy ügyvédet.

BORAT: És... hozzám jönnél?

LUPITA: (*rövid szünet*) Ezt már nem tehetem, Borat. Sajnálom.

BORAT: Akkor meg mi értelme ügyvédet fogadni? „Gyorsított eltávolítási folyamat”.

Holnap hazaküldenek. És tudod mit? – elég furcsa módon, de – egy kicsit menni is akarok. A mamámnak már nincs sok hátra. Jó lesz majd ott lenni mellette, amikor majd.... tudod, elmegy.

LUPITA: Jól van akkor. Legalább a mamád mellett leszel.

Lupita nem tud mit mondani. Szünet.

BORAT: Meg szeretnék csókolni.

Ezt itt nem lehet. Lupita egy csókot küld neki. Ő „elkapja”.

LUPITA: Csók.

BORAT: Csók.

Megszólal a látogatási idő végét jelző csengő.

LUPITA: Oké. Most már mennem kell.

BORAT: Csók!

Indulni készül, igyekszik elrejtetni könnyeit.

BORAT: Figyelj, Lupi!

LUPITA: Igen.

BORAT: A zöldkártya nem számít. Csak te számítasz.

UTOLSÓ IMMIGRÁCIÓS LÁTOMÁS

Néhány héttel később. Nadia bohócruha-szerű menyasszonyi ruhában, egyedül van a színen.

Villanás Nadia agyában: Ins 1 és Ins 2 villámkérdés-sorozattal bombázzák.

INS 1: New York-ban ismerte meg?

INS 2: Feketén dolgozott?

NADIA: Igen. Nem!

INS 1: Szóval New York-ban randiztak megszakításokkal?

NADIA: Igen.

INS 2: Vagyis ez inkább egy ilyen üzleti megállapodás?

INS 1: Egy zöldkártyáért.

INS 2: Egyesült Államok-beli állampolgárságért?

NADIA: Nem! Ez nem egy egyezés.

INS 1: Mit szoltak a szülei?

NADIA: Ők...

INS 2: Az ő édesanyja lánykori neve?

INS 1: Hányas a melltartó-mérete?

INS 2: Az ő nagyanyja hobbjaja?

INS 1: Az ő első háziállatának a neve?

NADIA: Az ő...

INS 1: Melyik a kedvenc söre?

NADIA: Guinness!

INS 2: Mi a kedvenc tévéműsora?

INS 1: Milyen fogpasztát használ?

INS 2: Milyen dezodort?

INS 1: A hot-dogot mustárral vagy ketchuppal eszi?

INS 2: Milyen salátaöntetet szeret?

INS 1 / INS 2: Nem is tudod!

INS 1: Egyáltalán ismeri őt?

INS 2: Az anyjával találkozott?

INS 1: Az apjával?

INS 2: A hűgával?

INS 1: A húga sógorának anyjával találkozott-e??
INS 2: A húga sógorának anyósával találkozott-e??
NADIA: Én nem....
INS 1: Hova járt általános iskolába?
INS 2: Mikor lett először szerelmes?
INS 1: Volt-e annak a lánynak fogszabályzója?
INS 2: Hányas volt a melltartó-száma?
INS 1: Mikor vesztette el a szüzességét?
INS 2: Mikor feküdtek le egymással először?
NADIA: Hát ő... mi...
INS 1: Mikor állt fel neki először?
INS 2: Milyen is volt valójában a ceremónia?
NADIA: A ceremónia?
INS 1 / INS 2: Az esküvő!
INS 1: Mit mondott a ruhájáról?
INS 2: Pontosán mikor mondott bármit is a ruhájáról?
INS 1: Nem volt menyasszonyi ruha?
INS 2: Nadrágban volt?
INS 1: Nadrágban!?
INS 2: Bohócnadrágban?
INS 1: Ön szórakozik velünk?
INS 2: Ez most valami vicc akart lenni?
INS 1: Egy trükk?
INS 2: Egyáltalán megtörtént ez az esküvő?
INS 1: Van önnek egyáltalán férje?
INS 2: Hol van a férje?
INS 1: Mi a neve?
INS 2: A férje neve?
NADIA: Én nem... én MÉG nem... de nemsokára... én...
INS 1: A nevét!
INS 2: A nevét!
INS 1 / INS 2: A nevét! A nevét! A nevét!
NADIA: Bob. Bobhoz megyek hozzá. De tényleg. És ne merészeljenek megállítani!
Bob lép be esküvőhöz öltözve.
Cirkuszi zene és esküvői zene keveréke hallatszik.
Nadia és Bob táncolnak. Belép Lupita.
Nadia, Bob és Lupita a közönséghez és az Ins férfiakhoz beszélnek.
NADIA: Megcsináltuk!
BOB: Összeházasodtunk.
LUPITA: Megcsinálták. Összeházasodtak.
NADIA: Furcsa érzés.
BOB: És mégis jó.
NADIA: Mégis jó.
LUPITA: Miután Boratot meglátogattam a börtönben, azt mondtam neki: kislány, el kell rendezned ezt az egész helyzetet. Az irataidat mármint. A bevándorlási hivatal tudja, hogy te meg Borat együtt dolgoztatok korábban...
BOB: Nem gondoltam volna, hogy még egyszer megnősülök, de hát... meg kellett oldanunk a helyzetét.

NADIA: Én nem akartam egy zölkártyáért férjhez menni.
 LUPITA: De azért kedveled őt, kislány, te igazából... (szereted őt.)
 NADIA: Meg tud nevetetni.
 BOB: Ő is meg tud nevetetni.
 LUPITA: Én azt mondtam: srácok, nincs amit ezt túlelemezni. Össze kell házasodnotok. És az ég látja, hogy nem vagyok olyan lány, aki folyton a házasságról prédikálna...
 NADIA: Ó megért engem.
 BOB: Bármilyen fura is... ő tényleg érti, hogy mit akarok.
 LUPITA: Minden áldott nap ott üldögéltek a kanapén kettesben. A végén már a sörözést is abbahagyta. Inkább szájharmonikázott. Meg lufikat csavargatott. Végül meg kellett szabadulnom tőlük.
„Menjete a hülye Brighton Beach-re, ott sétáltassátok egymást!”
 NADIA: Hosszú sétákra megyünk együtt.
 BOB: Elvittem Brighton Beach-re.
 LUPITA: Végül ultimátumot adtam nekik: vagy összeházasodtok, vagy kirúglak mindkettőtöket a lakásból. Vissza akarom kapni a kanapémat. Értik, valahol nekem is gondolkodnom kell. Sok minden szar történt velem mostanában.
 NADIA: Tökéletes kávé készítesz.
 BOB: Szar kávé készítesz, de neki így is ízlik.
 LUPITA: Szóval igen. Elzavartam őket a városházára. És egyáltalán nem bánom.
 BOB: Nagyon jó hamburgert tud sütni.
 NADIA: Mindig elégetem a hamburgert, de neki így is ízlik.
 LUPITA: Ami pedig engem illet... beiratkoztam egy színészképzésre. Egyelőre egyetlen kurzus, de majd ha többet keresek, jövő szemeszterben két kurzust veszek fel. Marilyn Monroe, Al Pacino, De Niro – mind ugyanebbe a suliba jártak.
 NADIA: Beszél álomban. Nem akarom felrázni, csak megcsókolom a vállát, és felém fordul.
 BOB: Sokat ábrándozik. De nem akarok rákiabálni, hogy magához térjen. Csak egyszerűen megcsókolom a nyakát, és máris megint itt van velem.
 LUPITA: Szerelem. Trükkös kicsi szó.
 NADIA: Ha ez egy álom, akkor nem akarok felébredni.
 BOB: Ez nem egy álom. Ez a valóság.
Lufik és/vagy zölkártyák kezdenek hullani fentről, cirkuszi zene hallható.

EPILÓGUS

Nadia kezében a lufi-kutya és a lufi-mókus, velük játszatja el a történetet, amit mesél.

NADIA: A kutya és a mókus összeházasodtak, és boldogan éltek, amíg meg nem haltak. A Brighton Beach-i otthonukból nézik az óceánt. Kutyamókus-kicsinyeik vannak, vagy kölykeik vagy kutyakölyökmókusaik, nevezd, ahogy akarod. Mindannyiuknak amerikai szárnya van, de ők inkább sétálni szeretnek esténként az egész családdal az orosz promenádon. Időnként megállnak, és trükköket mutatnak, bohóctrükköket. Egész családnyi bohócbanda. Születésnap parti magánvállalkozásuk van! Különös képességük van arra, hogy embereket és állatokat megnevetessenek. Embereket és állatokat vidámitanak. Vau-vau! Vau-vau! És boldogok. Tényleg boldogok.
Ins 1 és Ins 2 bejönnek ijesztő bohócmaszkban.

Sötét

VÉGE